

- **Dansen är en yttrandefrihet**
sid 4
- **Musik – TV intar Globen**
sid 6-7
- **Gitarren gav vika för bollen**
sid 10

Kultur SMÖCKAN

Nr 5 Oktober 2000

Utgiven av Sveriges Musik- & Kulturskoleråd - SMoK

- **Musikskola som socialt företag**
sid 12-13
- **Starka krafter i körsången**
sid 16
- **Tungviktare och teddybjörn**
sid 23

När kommer barnen in?

Västerbottens musik- och kulturintresserade barn och ungdomar har under senare år drabbats hårt av kommunernas sätt att prioritera bort t.ex. musik/kulturskolorna. Samtliga musikskolor i länet, förutom Skellefteå, har varit ifrågasatta. Men också minskade anslag till skolkonserter, ordinarie musikverksamheter och studieförbund har bidragit till den negativa utvecklingen.

Det visar en utredning, nyligen framtagen av Kommunförbundet Västerbotten. Många har reagerat och de flesta tycker att den trenden rimmar dåligt med den bild om musikens och kulturens goda effekter på människa och samhällsbyggande, som många forskare och omvärldsanalytiker samtidigt hävdar.

Istället för att gå i den lätta och så välbesökta omorganisationsfällan, för att diskutera organisation, struktur, lokaler och schema, valde man att istället starta debatten utifrån att formulera uppdraget.

Att ge barn och ungdomar i Västerbotten tillfälle att utveckla sin musikaliska förmåga. Så lyder nu uppdraget.

Därefter har en intressant diskussion kring hur uppdraget ska kunna genomföras och organiseras satts igång mellan länets kommuner, länsinstitutioner och musikhögskolan.

Med utgångspunkt i att sex av kommunerna har under 6 000 invånare, är det väl ingen orimlig gissning, att det här lutar åt att hitta nya, och i Sverige, oprövade organisationsformer, för att komma framåt.

Länsmusikskola med musikledare som konstnärligt ledare, socialt företag med flera olika "ägare", distansundervisning via IT, kombinationstjänster av pedagoger och distriktsmusiker...

Förslagen är många och uppdraget angeläget. Viljan och ambitionerna från aktörerna känns uppriktiga och samtalen går vidare.

Det ska bli spännande att följa västerbottningarna. Nu saknar jag bara barnen och ungdomarna själva i diskussionen. Lycka till!

STEFAN ANDERSSON

SMoCKAN

KULTURSMOCKAN

CEWE-FÖRLAGET
893 80 BJÄSTA
TEL: 0660-26 61 00
FAX: 0660-22 05 17

ANSVARIG UTGIVARE
Stefan Andersson
0660-825 22
stefan.asson@telia.com

REDAKTÖR
Ulf Eklund
0660-29 91 17
ulf.eklund@faceit.se

PROJEKTLEDARE
Jan Dyllicki
0660-26 61 05
jan.dyllicki@cewe.se

GRAFISK FORMGIVNING
Johnny Altelind
0660-26 61 31
johnny.altelind@cewe.se

REPRO

PRODUKTION

TRYCK

CEWE-Förlaget/Daus, Bjästa

MEDVERKANDE
I DETTA NUMMER
Per Sjöberg

Daniel Hellström
Jonas Andersson
Hans Skoglund
Loes Sjödin
Ingrid Carlberg
Stefan Franzén
Olof Wigren
Martin Nyström
Stefan Lindén

SMoK

Kultursmockan utges av samrådsorganet för Sveriges musik- och kulturskolor, SMoK

Kultursmockan nästa nummer: v. 49.
Manusstopp för annonser: 27 november.

Tipsa Smockan!

Tel: 0660-29 91 17
070-643 93 31
Ulf Eklund

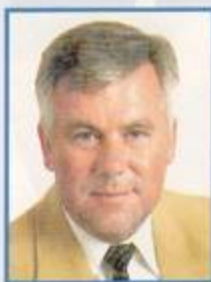
INNEHÅLL

i detta nummer

Ledare.....	2	Grattis Kristianstad!.....	8-9	Som jag ser det.....	17
Kort från SMoK.....	3	Från riff till GIF.....	10	Hon utmanade drömmen.....	18
På tal om dans.....	4	Vi dansar som aldrig förr.....	11	Hallå där.....	20
Dans, en rörelse i Kina.....	5	Musikskolebolaget i norr.....	12	Kulturnytt.....	22
Ung, erfaren chef.....	6-7	Arrangör: Anders Eljas.....	16	Porträttet.....	23

Garanten för mångsidighet i kulturutbudet

– Av Per Sjöberg, Ordförande SMoK –

– För tio år sedan hade vi 100 barn som spelade klarinett. I dag är det bara 50. Känner du igen dig? Är det så på den skola du arbetar? Tyvärr är det en ganska sanningenlig bild från musik- och kulturskolan i dag.

Och inte är det endast klarinetterna som är drabbade, nej de har sällskap av ett stort antal akustiska instrument i större eller mindre grad.

I varje fall är det vad vi tror.

Nu är dock stunden kommen då det är dags att ta reda på hur det egentligen förhåller sig. I ett brett samarbete med olika aktörer kommer SMoK att initiera ett projekt där nuläget undersöks och det viktigaste, ett handlingsprogram för att stärka de akustiska instrumentens position tas fram. Förhoppningsvis kan vi se musikhögskolorna, länsorganisationerna, amatörorganisationerna och ett antal andra institutioner i ett

gemensamt arbete för att lyfta fram och stärka de akustiska instrumentens roll bland barn och ungdomar.

Om det nu är som vi förmodar, att det tappat mark. Mångsidighet är viktigt och väl värt att kämpa för.

SMoK-styrelsen har just haft möte där vi bland många frågor fattade beslut om att söka uppdraget att arrangera EMU:s ungdomsmusikfestival år 2004. Långt fram i tiden kan tyckas, men EMU skall behandla vår ansökan redan under denna höst.

I år var motsvarande festival i Trondheim, Norge. Vårdar var naturligtvis vår systerorganisation NMoK.

Festivalen är ett stort projekt som syftar till att både nationellt och internationellt lyfta fram musik- och kulturskolan. Festivalen är också en unik möjlighet att i kulturens tecken knyta band mellan ett stort antal ungdomar från olika nationer.

I vårt upplägg blir projektet ett samarbetsprojekt med DAMUSA, vår Danska systerorganisation.

En tvåårig högkvalitativ
ledarutbildning för dig
som är

REKTOR/ CHEF

inom

musik- och kulturskolan

Nu tar vi in
anmälningar till en ny
omgång av CLS 2000
med start hösten
2001.

Mer information
får du från hemsidan
www.smok.se

Stefan Andersson,
SMoK
0708-660304

eller Ants Viirman,
Svenska Kommun-
förbundet
08-7724346.

Smockan lägger kulturpuzzel

- medlemmar i SMoK
- Senast avslutna medlemmar!
- Kommuner som saknar musik/kulturskola

Antalet medlemmar i SMoK har ökat till att i dag omfatta 212 kommuner. Nya kommuner är Kalix och Vännäs. Gå med och lägg din bit till kartan. För ett starkare kultursverige!

STOR-GÖTEBORG

STOR-STOCKHOLM

STOR-MALMÖ

Prenumerera på

Här finner Du allt om **DANS • TEATER • MUSIK • ARRANGEMANG • KONST • ARTISTER**
m.m.

Du får sex fräscha nummer för 160:-

Beställ på
Tel. 0660-26 61 00, Fax 0660-26 61 11
eller på

www.cewe.se

När Dansen stod i centrum

-Av Ulf Eklund-
Örebro har länge varit ett starkt
dansfäste.

Här lever konstarten inte sitt eget
liv, är inte undanskuffad och ges
möjligheter att växa och utvecklas.
Men bra kan alltid bli bättre.

Samtal om dans. Kring det ämnet fanns det mycket att diskutera och en av många åhörare/debattörer var SMoK:s ordförande Per Sjöberg i mitten. Hans Skoglund, kulturskolechef i Örebro med mikrofon

Dansen i dag och i morgon. Hur ser framtiden ut och på vilket sätt kan vi stärka dansens ställning i samhället? Frågorna var många.

Så här gör vi i Örebro. Representanter från Kulturskolan, Dans i landet, utbildningsförbund och även en danskonstnär i Örebro län berättade om mål och arbetsmetoder.

Under en hel vecka i början av oktober stod dansen i centrum i Örebro. Till sammans med en rad samarbetspartners arrangerade Örebro Kulturskola en dansfestival som innehöll massor. Dansfilmer, dansparader, workshops och massor av annat - kort sagt; en vecka späckad med föreställningar och andra dansmanifestationer.

Och som krydda på moset ett seminarium kring dansen i samhället; hur dansundervisning bedrivs på våra kulturskolor, teaterföreningar, dansskolor och på övriga utbildningar. "Dansen i dag och i morgon" i Rudbecksskolans aula i centrala Örebro gav åhörare och föreläsare möjligheter att informera, uttrycka åsikter och knyta nya kontakter för att stärka dansens ställning på såväl lokal som regional nivå och, i förlängningen, även på riksskalan.

FRAM PÅ BRED FRONT

För det finns uppenbarligen mycket att göra för att dansen ska få den uppmärksamhet den förtjänar och stärka dess folkliga förankring. En av de absolut äldsta uttrycksformerna borde rimligtvis ha en starkare ställning och nå ut till fler människor än den gör i dag.

Det var alla rörande överens om.

- Det har det här seminariet inte minst bevisat. Dansen måste lyftas fram på bred front och det går inte att bara göra små punktinsatser. Men seminariet är ett första steg på vägen, säger Hans Skoglund, moderator och till vardags kulturskolechef i Örebro.

Seminariet bjöd på ett brett innehåll. Bland mycket annat informerade Kulturskolan, Studieförbundet och inte minst den purfärska danskonsulenten i länet, Anette Granberg, hur dansverksamheten bedrivs i Örebro. Om dans som konstform föreläste den i danskretsar mycket välkända koreografen, Efva Lilja, och ett annat bland många uppskattade inslag var Cecilia Dahlgren Björklunds, Statens Kulturråd, engagerade föreläsning.

YTTRANDEFRIHET

- Dansen har mycket obruten mark att erövra, sa Cecilia bestämt.

Där är lätt att förstå då dans så sent som 1996 presenterades för första gången som egen konstform i kulturpolitiken. Men just detta faktum är svårare att få rätsida på. Varför är dansen så "ny" när den samtidigt,

bevisligen, är ett så genuint uttrycksätt? Skolan domineras fortfarande av matematiska och logiska/verbala uttryck.

- Dansen måste helt enkelt in i skolan i högre utsträckning. Många elever går genom skoltiden utan möjlighet att utöva dans i någon form. Det är inte acceptabelt, dans handlar i mångt och mycket om yttrandefrihet, säger Cecilia och fortsätter:

- Det barn kan uttrycka i dansen skulle dom förmodligen inte våga säga i det verbala språket.

Per Sjöberg, SMoK-ordförande, var en av de inbjudna till paneldebatten "Dansen i dag och i morgon - ett samtal kring dans". Han redovisade en rad intressanta siffror kring de kommuner som har dans i sin verksamhet:

Att dansen växer relativt snabbt, att 40 procent - fyra av tio kommuner har dans som utbud, att närmare 200 000 elever engageras i dans och att det i landet finns 218 lärare/danspedagoger fördelade på 124 tjänster.

BETALT FÖR HÄRT ARBETE

Men det är siffror man kan vända och vrida på beroende på vilka svar man vill ha. Hur ser det ut i verkligheten?

- Enligt vår uppfattning handlar de främsta hindren om struktur. Dansen saknar en institutionell förankring, vilket är viktigt att skapa. Och vi som ofta arbetar med utbildningsfrågor ser att det finns en stor vilja, men svårigheten är att rekrytera kompetent personal, säger Per Sjöberg.

Och beträffande dans som scenkonst hade Bodil Persson, Dans i landet, en bestämd uppfattning:

- Den offentliga scenföreställningen är i fara. Vi får inte fastna i bredden utan även tydligt synliggöra målet. Konst är inte teknik, strukturer eller metoder. Konst är ett förhållningssätt till livet.

Kanske uttryckte yrkesdansaren Efva Lilja det klokaste, bland många förnuftiga inlägg, under hela seminariet:

- Jag kan lova er att alla som sitter här i aulan tjänar mer pengar än vad jag gör. Vi proffs måste få möjligheter att arbeta och få betalt för det arbete vi utför.

Dans - en stark tradition i

Kina

-Av Hans Skoglund-

Det är inte bara tai chi i parkerna i Kina under tidiga morgontimmar.

Det kan vara cha-cha, tango, svärdsdanser eller kontemplation.

Men så börjas det i tid. Redan i 3-4 årsåldern får några de 1,3 miljarder kineserna chansen att dansa kontinuerligt.

Jag fick chansen att vara en av sex svenskar som på inbjudan av den kinesiska vänskapsorganisationen och det kinesiska kulturministeriet fick besöka huvudattraktionerna i Beijing, Tianjin, Xian och Dun Huang under 12 dagar i september. Kina är stort 600 mil på tvärsen och 550 på längden, och vi reste cirka 600 mil. Och mycket fick vi se. Kinesiska traditionella orkestrar, dockteatergrupper, alla minnen inklusive de 492 Buddha-templen i grotorna söder om Gobiöknen.

Vi åkte buss, flög, åkte cykelrickshaw, red kamel och häst och fick den bästa maten och bodde på de bästa hotellen och blev vänner med många av de olika värdar-

na, som bjöd på hela kinadelen av resan.

Det började med att en dockteatergrupp från Tianjin togs till en festival i Umeå med hjälp av bland annat Kinaexperten Stig Valter Karlsson. Örebro Kulturskola hängde på och arrangerade sju föreställningar i Örebro och sedan kom en lika spännande som överraskande inbjudan till en minnesvärd resa.

SOM UNGA GUDAR

Dansen ja. Det dansas i Kina. Pekingoperan är starkt koreografisk liksom de klassiska morgonövningarna runt om i Kinas parker. Men också barnen får chansen att dansa. I Tianjin, hamnstad till Beijing, med en befolkning på över nio miljoner invånare fick vi se barn i 3-6-årsåldern från en av fem specialinriktade kindergartens dansa som unga gudar.

Man tror inte sina ögon när barnen, både pojkar och flickor, dansar med bravur, lust och glädje. Vi svenskar reagerade på att barnen kändes drillade, men gav oss för framförandet. På förskolan som vi besöker är satsningen total. Detta innebär att barnen har en inlärningsstudio med sexton platser där de lär sig engelska, likaledes storleksanpassas data- och syntstudio.

Tankarna går till Örebro Kulturskolas satsning på fyraåringar med pianoinläring enligt Rauschers koncept.

Vi höjer naturligtvis på ögonbrynen när vi får veta att en del barn till och med övernattar under vardagarna och att föräldrarna betalar en tredjedel av en normal

månadslön för att barnen skall få favören att delta under en månad, men resultatet är imponerande.

Samtidigt vet vi ju att i storstäderna har föräldrarna endast rätt att ha ett barn. Naturligtvis ett oerhört ingrepp i den personliga integriteten, men som samtidigt gör att föräldrarna är beredda att satsa allt på detta enda barn.

TANKAR TILL BROADWAY

När barnen lämnar Kindergartan kan de efter urval hamna i Cathay Children som är en slags kulturskola för 7-12-åringar. En mycket avancerad kulturskola inriktad på traditionell kinesisk musik och dans, men med starka västerländska influenser. Dansen för tankar till Broadway. Leende barn med exakt motorik och timing, som turnerar över hela världen.

Lite främmande för oss men ändå intressant och spännande. Var går gränsen mellan det elitinriktade och barns rättigheter att finna sitt eget uttryck? Var går gränsen mellan lärarens och övriga yttre krav och elevens egen vilja till utveckling? I Kina finns en 6000-årig kultur med oerhört sega strukturer, som ställs mot de få svenskarnas egna traditioner och reaktioner.

Omtumlande och motsägelsefullt - men man lämnas inte oberörd.

Efter avslutat värv i Kina får jag tillbaka till Örebro för att ta tag i dansfestivalen och nästan i bakhuvudet finns de glada kinesiska och dansande barnen.

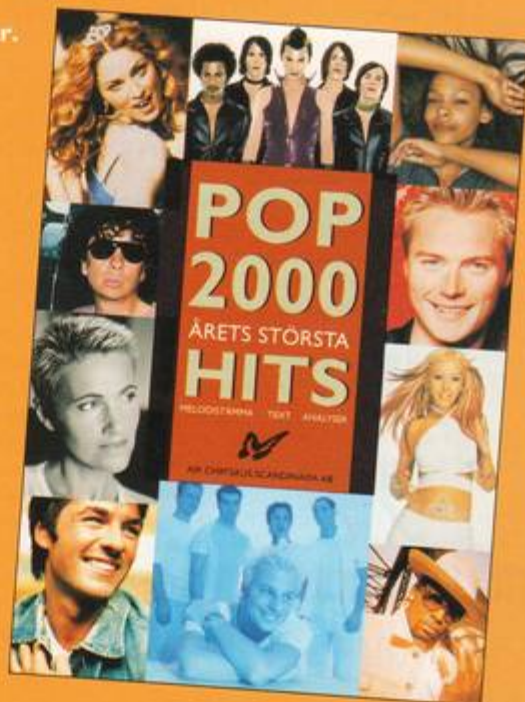

ÅRETS MODELL - POP 2000

De senaste och absolut största låtarna från i år. Spela själv! Lättlästa noter med melodi, text och ackordanalys. Finns i butiken nu!

ur innehållet:

Madonna - American pie
Samantha Mumba - Gotta tell you
The Corrs - Breathless
Olsen Brothers - Fly on the wings of love
Westlife - Fool again
98 Degrees - Give me just one night (Una noche)
Peter Dinklage - Higher
The Ark - It takes a fool to remain sane
Barbados - Kom hem
Markoolio - Mera mäll
Magnus Uggla - Nitar och läder
Britney Spears - Oops!... I did it again
Andreas Johnson - The games we play
Celine Dion - That's the way it is
Joakim Hillson - Vacker utan spackel
Ronan Keating - When you say nothing at all

Air Chrysalis Scandinavia
www.air-chrysalis.se

Best. nr: AIR 2325
Distribution: Ehrlingförlagen AB Tel: 08-30 50 25 Fax: 08-30 98 12

- Av Ingrid Carlberg-

Dygnet runt med MTV

Boel Rydenä är vd för MTV Nordic. Hon är lugnet själv inför MTV:s

stora europeiska gala i Stockholmsarenan Globen i november.

I slutet av 80-talet hade musikkanalen stor genomslagskraft, men numera är det bara vid dessa årliga galor som europeiska MTV lever upp, skriver musikjournalisten Jan Gradvall.

Backstreet boys kommer. Det gör även Alice Cooper, U2, Spice Girls och Eros Ramazzotti. Några veckor återstår till den stora europeiska MTV-galan i Globen, som lär ha flera hundra miljoner åtminstone potentiella tv-tittare världen över. Men chefen för MTV Nordic, 31-åriga Boel Rydenä, är fortfarande lugnet själv. Hon läppjar på sitt förmiddagste, stilla och kontrollerat.

- Det värsta som kan hända? Det är snöstorm. Att Arlanda måste stänga. Jag har själv varit insnöad i Göteborg i början av november ett år. Så jag vet att det kan hända, säger hon allvarigt och det känns som om hotet därmed redan är avvärjt.

Det är tyst och lugnt i det landskap av ljusa Ikeabord och nyuppackade datorer som sedan tre veckor är musikevekanalen MTV:s stockholmskontor. Enda TV:n sitter i takhöjd, upptäcker jag efter ett tag. Ljudet är nedskruvat så vi mera ser än hör sändningen från London, där Janet Jacksons nya video just har börjat rulla.

För ögonblicket basar Boel Rydenä över 25 jämnåriga i Östermalmsvåningen på Bragegatan i Stockholm. När hon började hösten 1998 var de bara fem. På två år har hon nästan fördubblat MTV Nordics omsättning. Med bedriften att få den europeiska MTV-galan till Globen i november börjar det hon åstadkommit snarare likna krönet än den stappande inledningen på en karriär.

Boel Rydenä hade bara haft VD-jobbet i två veckor när hon såg chansen. Hon träffade galans engelske producent Richard

Godfrey som bekände att han tyckte att Globen var en väldigt trevlig arena, "men tyvärr alltför dyr". Så Boel samlade ett starkt lag bestående av potentater i den svenska musikindustrin och en och annan politiker. Till slut var ledningen övertygad.

- Det var mycket lobbying, väldigt mycket lobbying, säger hon och prisar både handelsminister Leif Pagrotsky och Stockholms finansborgarråd Carl Cederschiöld för insatserna.

Nu är det mesta färdigplanerat flera gånger om. Boel Rydenä har inte längre så mycket att säga till om. Produktionslaget från huvudkontoret i London har tagit över och sköter Stockholm-galan, precis som de sex tidigare.

INGA VIKINGATEMAN

- Som en kringresande cirkus, ungefär, säger Boel. De undrar förstås vad jag tycker, men jag kan varken styra nomineringarna eller valet av värd och prisutdelare. Vi har haft våra önskemål och det jag har sagt är att jag inte vill att det ska vara för svensk prägel på galan.

- Då kan man förstås fråga sig hur man kan kämpa så hårt för att få hit galan och sen säga att det inte får vara för svenskt. Men vi har tittare över hela världen, framför allt i övriga Europa. Då vill jag inte ha några vikingateleman, som bara är kul för oss svenskar.

I stället ordnar MTV och den svenska musikindustrin tillsammans en musikfestival i Stockholm veckan före galan. Boel Rydenä säger att det är för att något lindra den besvikelse som kan uppstå när det visar sig att den svenska kvoten på sex tusen biljetter inte på långt när räcker till alla som får läsa spaltmil om evenemanget i tidningarna. Den patriotism som inte får synas i tv ska i stället fira stora triumfer på Stockholms gator, så att utländska journalister och musikkritiker ändå får sig några sanningar om det svenska musikundret till livs.

Det gör att kvällarna på kontoret ändå blir många för Boel Rydenä den här hösten och hon säger att hon är glad att hon har rullavstånd med cykeln från bostadsrätten på Kommendörsgatan. Där bor hon fyra

trappor upp utan hiss med sambon Peter Leander-Engström, som har ett investeringbolag inriktat på Rysslandsfonder.

Hon medger att hon numera tittar väldigt lite på MTV när hon äntligen kommer hem. Hon tittar knappt på TV över huvud taget på fritiden, om hon inte tvingas till det av professionella skäl, för den konkurrensbevakning som ingår i hennes uppdrag.

Annat var det förr.

FNYSER INTE AT TONÅRSPRODUKTER

Sorlet har möjligen stigit något ute vid MTV-deskarna. Tjejeerna i det decimerade Spice Girls har blivit lite äldre, kan man se när det nu har blivit deras tur att förgäves vädja om uppmärksamhet på TV-skärmen i hörnet. Boel Rydenä berättar att hon själv har det numera splittrade rockbandet The Verve, Manic Street Preachers och Lenny Kravitz som sina stora personliga favoriter. Det är band som inte dyker upp lika ofta i MTV:s playlists som Spice Girls.

Men Boel Rydenä är inte den som fnysr åt att spekulativa tonårsprodukter kan hamna på högsta rotation, vilket här betyder att de spelas trettiofem gånger per vecka.

- När jag var marknadschef på Microsoft i Norden hade jag bland annat ansvar för dataspelen. Det lanseras tre tusen spel i Sverige varje år. Av dem är max tio procent lönsamma. Det ser ungefär likadant ut för skivbolagen, så jag tycker inte det är konstigt att de försöker höja den andelen.

- I Sverige tycker många att kreativitet ska vara spontan, att det som inte är spontant inte är fint. Jag har inte den synen. Vilka var det som gjorde musik riktad till tonårstjejer tidigare? Före Spice Girls var det en rätt så ignorerad målgrupp, skulle jag vilja säga.

Boel Rydenä vet vad hon talar om. Musiken var hennes stora tonårspassion.

- Jag var en sån som satt limmad vid Tracks och spelade in varenda låt. Rec, Play och så Stop, när Kaj Kindvall började prata. Från 1981 hade jag örnkoll i tio år framåt. Depeche Mode var de stora favoriterna och så tyckte jag mycket om U2. Det gör jag fortfarande.

Många tycker att det som inte är spontant inte är fint. Jag har inte den synen

Hon växte upp i lilla Kisa i Östergötland. Pappa jobbade som polis och mamma var lärare. På fritiden skötte de en gammal släktgård från 1700-talet en bit bort. Det var mycket skogsbruk, jakt och fiske.

- Jag levde med årstiderna, som i det gamla Bondesverige. Vi gjorde korv och ystade ost hos min mormor i december varje år. På höstarna var det älgjakt. Morfar gick i drevet och pappa jagade själv. I augusti var det kräftfiske. Min uppgift då var att bada kräftorna, sköja dem innan de skulle i grytan. Tänk dig att sticka ned handen i en hink med kräftor, få över dem i en balja, skölja av dem och sen få upp dem igen utan att bli nypt. Men man blir rätt bra på det där efter ett tag. Jag tror jag fiskade min första kräfta när jag var tre år.

Föräldrarna gillade fester, så det blev mycket dansmusik hemma i Kisa. Men det var på forntiden, förstås, långt innan MTV kom till Sverige 1987.

KLISTRAD FRAMFÖR TV:n

- Första gången jag såg MTV var när jag hälsade på min moster i Los Angeles 1985. Då satt jag klistrad framför TV:n. Jag tyckte det var världens ballaste grej. De spelade mycket Dire Straits och så minns jag loggan, som blev en elefant, som dansade runt. Det tyckte jag var helkul.

Några år senare var Boel Rydenä uppe i en MTV-konsumtion på flera timmar om dagen, minst fyra dagar i veckan. Ändå var det inte den världen som lockade när hon funderade över framtiden. Hon skulle bli diplomat och jobba internationellt, hade hon tvärsäkert förklarat för en chockad studievägledare redan i åttan.

Unga Boel sökte sig ut i världen och pluggade ett år i USA. Hon läste internationell politik och blev så engagerad att hon kvalade in i den utvalda skara studenter som varje år får delta i en simulerad FN-konferens i New York.

- Jag representerade Irak i nedrustningsfrågan, ett land som då spenderade 40 procent av sin BNP på vapen. Det var en ganska otacksam uppgift. Men jag lyckades koka ihop en jätteisraelnientlig motion tillsammans med de andra arabländerna. Den gick mot förmodan upp till röstning och jag fick ställa mig i talarstolen i generalförsamlingen och försvara den. Den blev förstas röströstad av alla de fina länderna, men det var halftigt.

Hon landade till slut på Handelshögskolan i Göteborg, där hon avverkade en internationell ekonomexamen med franska som huvudspråk och med MTV rullande dagligdags i studentrummet. Efter några år som marknadsförare, först på Procter & Gamble och därefter på Microsoft, blev hon uppringd av en engelsk headhunter med medier som specialitet.

- Det var en kompis till mig som sökte ett jobb i mediebranschen i London. I utbyte fick han lämna namn på andra personer till headhuntingfirman. Han nämnde mig. På den vägen var det.

MOT ALLA ODDS

Den TV-kanal som i dag har Boel Ryde-

nä som högsta chef visar nu en rörig reklamsnutt för en samlings-cd med 70-talets bästa hits. "Video killed the radio star", the Buggles megahit från 1980, var den första video som visades när kanalen startade i USA 1981. Lite stöddigt, kan man tycka. För inte har videon dödat radion.

- Fast det var det aldrig någon som trodde. Musikvideon var en idé mot alla odds. Ingen trodde det skulle fungera. Nu tycker jag att radio och musik-TV lever i symbios. De behövs båda två, säger Boel Rydenä.

- Jag tycker att MTV har gått från att vara en liten rebellkanal, i Europa väldigt Englands- och rockfixerad, till att bli en stor spelare som är mer internationell. Vi har fler musikstilar i dag och kanalen är inte alls lika vit längre. Faktum är att det visades väldigt få färgade artister på MTV tidigare.

Det största som har hänt på senare år är ändå regionaliseringen. I dag når MTV Networks 313 miljoner hushåll i etthundratrettionio länder. Det är en tredjedel av alla hushåll i världen, skryter företaget i sin presentation. Tittandet är förstås mer modest. Till saken hör också att MTV inte är en och samma kanal längre, utan ett nätverk av många olika lokala TV-bolag.

Bara i Europa finns det åtta olika MTV-kanaler i dag. De kan vara ganska olika sinsemellan.

- MTV Italien är mer upplagt som ett ungdomsprogram. MTV Tyskland har en något smalare musikprofil. I USA har man också gått långt i riktning mot ungdomsprogram. Där kör de mycket "sitcoms", det vill säga amerikanska ungdomsserier med pålagda skratt, berättar Boel Rydenä och bläddrar lite i några kopierade overhead-blad över det nya MTV.

Där ingår hon nu som en liten pusselbit i en världskoncern som har den ännu större och ännu mäktigare mediejätten Viacom som ägare. En overheadbild över de varumärken som ingår i Viacom dyker upp och vi förflyttar oss snabbt till de högre maktssfärerna där företag inte längre är företag utan imperier. Där rymmer numera både MTV, CBS Television och filmgiganten Paramount. Bland annat.

LOKALT INNEHÅLL

Med ens blir Boel Rydenäs tårbit överblickbar. MTV Nordic, som knoppades av några månader innan hon började 1998, når i dag 4,6 miljoner hushåll i Norden och Baltikum. Regionaliseringen har också gjort innehållet mer lokalt. Nu är en femtedel av banden nordiska. På den tid då kanalen var europeisk spelades nordisk musik på sin höjd i var tionde video.

Tittarsiffrorna har i flera år varit ungefär desamma, eller drygt 200 000 per dag i Norden.

Har MTV samma inflytande i dag?

- De kanaler som fanns på 80-talet hade förstås större inflytande då, eftersom de var så få. Men jag tror att MTV har fortsatt spela en viktig roll för ungdomar. MTV är inte det viktigaste i ungdomars liv. Däremot är musik deras största intresse och där

är vi ett alternativ de ofta föredrar, säger Boel Rydenä.

Varje vecka gör MTV Nordic, precis som alla andra musikkanaler, sin tittarresearch där de ringer ungdomar som får berätta vilka videor de tröttnat på och vilka de vill ska finnas kvar en vecka till. De orden väger tungt när musikprogrammerarna träffas i London varje vecka för att bestämma hur nästa veckas videourval och rotationer ska se ut. Men de ger också eftertraktade kunskaper om trender och värderingar hos unga, som har en egen marknad bara de.

Receptionisten kommer in i rummet. Det har blivit ett missförstånd. Boel Rydenä har bråttom till nästa möte. Hon drar på sig en fluffig rosa polotröja, som går bra till de utsvängda rosallasilverrandiga stretchbyxor hon hittade i en boutique bredvid huvudkontoret på Oxford Street häromdagen.

Vi gör sällskap nedför Brahegatan och bort mot Birger Jarlsgatan. MTV-chefen ska bara runt hörnet för att träffa ett produktionsbolag och prata just om ungdomsundersökningar.

- Vi gör väldigt mycket research både i Europa, Asien och USA. Det gör förstås att vi är specialister på den här gruppen. Nu håller vi på att titta på hur vi kan använda de kunskaperna.

Menar du på andra områden?

- Ja, men mer specifik än så vill jag inte vara. Hon försvinner in i ett fashionabelt Östermalmshus med företagsnamn i bokstavskombinationer i porten.

MUSIK- OCH KULTURSKOLOR

i MTV-galan

-Av Ulf Eklund-

MTV-galan är mer än bara Globen och världens TV-publik.

Hela Stockholm kommer att sjuda av musik dagen före den stora europeiska förställningen. I "Stockholm live day" är många musik- och kulturskolor engagerade.

Stockholms läns musik- och kulturskolor har fått en inbjudan att medverka då musiken tar ett starkt grepp om Sveriges huvudstad. På gator och torg och i så många gathörn som möjligt ska det musiceras. "Stockholm live day" är tänkt att bli det perfekta förspelet till den stora finalen; MTV-galan i Globen den 16 november.

Ett exempel och en av skolorna som nappat på inbjudan är musikskolan i Norrtälje. Bengt Hilding är slagverkslärare och trombonist:

- Vi vill självklart vara med och tanken är att vi ska uppträda med vårt storband i Täby centrum. Naturligtvis vill vi dra vårt strå till stacken för att arrangemanget ska bli lyckat.

Enligt Bengt kommer storbandet att förgylla tillvaron i Täby centrum under eftermiddagen den 15 november. Musikskolans storband som innehåller en spännande blandning av lärare och elever.

Ert storband är väl så väloljat att ni inte behöver repetera innan ni erövrar Täby?

- Nja, (skratt). Vi repeterar ju varje vecka och ett sånt väloljat storband, som bara kan åka iväg och lira, finns nog inte.

Kristianstad fyller 30

-Av Stefan Franzén-

Musikskolan i Kristianstad firar 30-års jubileum i år så lita på att det kommer att firas ordentligt vid den stora jubileumsfesten i mitten av november.

Skolans verksamhet är helt fulltecknad och man har 340 elever i kö.

- Det är tråkigt när vi tvingas neka elever som vill komma, säger biträdande rektor Violetta Lefler.

Det är tack vare Kristianstads anknytning till det militära som musikskolan startades för 30 år sedan. Musikskolan har bland annat haft många lärare från Militärmusikkåren. Hade beslut fattats tidigare hade nog musikskolan rent av firat 50-års jubileum istället. Redan i början av 50-talet fanns en stark önskan om en kommunal musikskola men långvariga diskussioner inom kommunen gjorde att starten sköts på framtiden.

Det diskuterades bland annat om skolan skulle bedrivas med statsbidrag eller vara en kommunal angelägenhet. 1967 framförde rektor Gösta Warnegård frågan om det inte var dags att det bildades en kommunal musikskola med skolförvaltningen som huvudman. Så blev det och det första instrumentet eleverna fick undervisning i var blockflöjt. 1970 kom resterande undervisning i gång. Musiker från det militära och det civila ställde upp som lärare.

"Föräldraorkester". För en kväll fick föräldrarna till barnen i Musikskolans juniororkester byta plats med sina barn.

TURBULENS I LEDNINGEN

Under de 30 år som sedan passerat har mycket hänt och idag är musikskolan en verklig kommunal angelägenhet i Kristianstad. 1200 elever är inskrivna och hade det funnits platser hade fler deltagit i skolans verksamhet. 1000 elever deltar även i förberedande kurser.

- Vi kan tyvärr inte ta emot fler. Det är absolut fullt. Vi har dessutom 340 elever i kö och det känns inte roligt att behöva neka elever som vill komma, säger musikskolans biträdande rektor Violetta Lefler.

Hon har arbetat som biträdande rektor de senaste fyra åren, men hon har varit verksam inom musikskolan i över 20 år så hon kan berätta en hel del om utvecklingen. Hon basar över 40 anställda och 3000 elever tillsammans med Per Dannbjør som faktiskt har rötter i det militära. (Se där, historien går igen) Arbetsbördan på dem båda är stor.

- Det är den. För tre år sedan var vi en rektor, två biträdande och tre assistenter. I dag har vi hälften. Det är mycket vi inte hinner med. Trots allt är mycket positivt, men mycket är ändå negativt. Jag tänker då närmast på alla neddragningar som skett.

Hur har neddragningarna märkts?

- Det har varit stor turbulens i ledningen, vi har inte riktigt fått någon arbetsro utan det har känts splittrat. Som biträdande rektor är det också tråkigt att neka sin personal inköp eller annat de behöver för att kunna bedriva undervisning. Det finns helt enkelt inga pengar så vi får försöka jaga pengar via sponsorer. Trots det har vi en härlig stämning och lärarna sliter verkligen hårt. De lägger även en stor del av sin fritid på jobbet.

SATSAR PÅ PERSONALEN

För att kunna ge något tillbaka till sin personal satsar Violetta därför mycket på hälsan. Hon samarbetar med företagshälsovården som kontrollerar arbetsmiljön och ser hur lärarna har det. Personalen har även varit på ergonomiska institutet i Göteborg på studiebesök. Violetta tror att en personal som mår bra för över det på sina elever.

- Absolut, samtidigt som jag hoppas vi ska kunna få större kontroll på de problem vi har med tinnitus. Det börjar bli allt vanligare bland eleverna också.

En märkbar förändring musikskolan drabbats av är att den slagits samman med en gymnasieskola. Här samarbetar man med ES-programmet. Vissa lärare arbetar både på musikskolan och på gymnasiet. Detta ger dock Violetta inte mycket för.

- Nej det har skett i rent besparingssyfte. Det finns ingen som helst pedagogiskt anledning att slå samman musikskolan med gymnasieskolan. Det blir en del intressekonflikter eftersom det är två helt skilda institutioner, men det är den verklighet vi lever i och vi får göra det bästa av situationen.

Närmast på programmet är firandet av 30-års jubileet. Det sker med en stor konsert i idrottshallen den 15 november. Över 600 elever deltar och 2400 personer sitter i publiken. Som extra krydda kommer också Lasse Brandeby. Alla som besöker festligheterna lär få sig en och annan överraskning i och med Lasses närvaro. Lagom till jubileumsfesten släpps även en CD som skolan spelat in. Med på CD:n är 15 ensembler, körer plus några utomstående.

- Skivan har kommit till i samarbete med mediaprogrammet. De har gjort skivomslag och spelat in i studio, berättar Violetta.

Något som man också jobbar hårt med är olika projekt som exempelvis musikaler, cirkusorkestrar och galor. När krisen i Kosovo var som störst arrangerade man en gala för barnen. Pengarna man fick in skickades ner till Kosovo.

INTERNATIONELLA KONTAKTER

I Fjälkinge skola bedrivs ett något annorlunda projekt där samtliga elever får prova på att spela blåsinstrument. För närvarande deltar 48 elever i projektet. Ett annat exempel är den sammanslagning av symfoniorkestrar som gjorts. Här spelar vuxna med ungdomar. Sommaren 2001 åker de till Italien och Österrike för konserter.

- Vi tycker det är viktigt med internationella kontakter. Vi försöker åka till tre länder varje år. Senast var vi i Skottland, Polen och Holland.

Lagom till jubileet har en ny broschyr tagits fram. Broschyren är gjord med tanke på att det är elever som ska läsa den och bli intresserad av vad musikskolan har att erbjuda. Tidigare har informationen riktat sig mest till föräldrar. Förutom att spela instrument kan eleverna delta i sång, dans och rytmikundervisning. Musikskolan erbjuder ett stort antal orkestrar (blås, stråk, symfoni, gitarr för att nämna några) och körer.

Avslutningsvis passar vi på Smockan på att gratulera 30-åringen.

Musikskolans symfoniorkester UNGA SYMFONIKER med ledare: Bengt, Jan, Violetta.

Det behövs en trollkvinna som Violetta Lefler för att få Musikskolans ekonomi att fungera

Musikskolans "Stråkdraget" med ledaren Stig Nilsson

Fotbollstalangen som tyckte musikskolan var för tråkig...

– Av Olof Wigren –

Per Nilsson är en av landets mest talangfulla fotbollsspelare. Mittback i GIF Sundsvall och aktuell för större klubbar. Men det fanns en tid då musiken var lika viktig som idrotten. Per gick i den kommunala musikskolan och spelade gitarr – men slutade.

– Musikskolan var för tråkig, säger han.

Per Nilsson, GIF Sundsvall, är en av Allsvenskans mest lovande försvarsspelare. Talangfull gitarrspelare dessutom. Men det blev inte fler än några få terminer på den kommunala musikskolan.

Foto: Stellan Danielsson.

19-åriga Per Nilsson växte upp i Stigsjö, några mil ifrån Härnösand, men flyttade som tioåring med familjen till Bergforsen. Det var också där han började i den kommunala musikskolan.

– Skulle tro att det var när jag gick i fjärde klass. Jag ville lära mig spela gitarr ordentligt eftersom jag var väldigt intresserad.

– Tror att jag gick där i ett eller två år innan jag tröttnade.

Vartför?

– Ja, det var helt enkelt inte kul. Min förhoppning var att jag skulle få lära mig spela lite poplåtar och den typen av musik, men så blev det inte alls. Till sist tappade jag lusten.

– Det var likadant för en kompis till mig som också gick på musikskolan, han slutade samtidigt med mig.

Musikskolan förmådde alltså inte ge Per nödvändig stimulans.

I stället fortsatte han spela gitarr på egen hand.

– Lära mig noter och så 'nt har inte varit min starka sida, jag sitter hellre och lyssnar på låtar som jag gillar och försöker spela dom på ren känsla. Tar ut dom på gehör.

– Jag gillar all slags musik, men helst ska det vara lugna låtar, ballader och så.

Jag lyssnar på musik nästan jämt. När jag kör bil, hemma och via datorn.

– Så fort jag får tid över drar jag också en låt på gitarren. Eric Clapton är en favorit. Hans musik är skön, samtidigt som den är svår. Och jag gillar utmaningar.

Du är bara 19 år och har rimligtvis många år framför dig som spelare, men skulle du kunna tänka dig att satsa på musiken när fotbollskarriären är över en dag?

– (skratt) Det är, som du säger, förhoppningsvis långt dit än. Men visst, det är jag inte främmande för. Jag tycker att musik ger mig mycket och intresset för att spela gitarr har inte blivit svagare bara för att jag har mindre tid över.

Per får i en framtid kanske göra som den allsvenska kollegan Mats Rubarth i Örebro SK; ge ut en egen singel.

– Men än så länge har jag då inte skrivit någon egen musik. Jag nöjer mig med att spela andras låtar, säger Per Nilsson.

Det, och att spela stor fotboll på arenor landet runt.

Per Nilsson och GIF Sundsvall klarade att hålla sig kvar i Allsvenskan som nykomling och Per Nilsson har utvecklats från anonym talang till stöttepelare i laget.

– Undan för undan har respekten för de etablerade spelarna släppts, utan att jag för den skull blivit nonchalant.

De höga ambitionerna och den ökade uppmärksamheten har inte inverkat på ödmjukheten. Per Nilsson står stadigt med fötterna på jorden.

Fotbollssatsningen kombineras för närvarande med samhällsekonomiska studier på fotbollsgymnasiet i Sundsvall.

Framtidsdrömmarna innehåller förstås spel i landslaget och som professionell utomlands... men det vill Per ogärna prata om.

– Jag tar en sak i taget och skyndar långsamt, säger han.

Han är i alla fall en av fyra kandidater till utmärkelsen Årets Komet i Allsvenskan.

Killen som den kommunala musikskolan inte kunde få att fortsätta i fler än några få terminer.

” Jag tycker att musik ger mig mycket och intresset för att spela gitarr har inte blivit svagare bara för att jag har mindre tid över. ”

Den nya Folkrörelsen?

-Av Martin Nyström-

Varenda kotte verkar dansa nu för tiden.

Kanske är det en ny rörelse på gång, ett nytt körsyndrom? Hundratusentals svenskar är dagligen på väg till danskurser, klubbar eller dansbanor.

De beger sig till tango, speed garage, salsa, jitterbug, mambo, flamenco, afrikansk breakdance eller stepp.

Någonting har hänt, det är klart.

I Johan Söderbergs och Erik Pausers lysande film "Lucky People Center International" från 1998 går ett beat över jorden, likt en elektrisk vågrörelse. I filmen definieras inte människan som det talande djuret utan som det dansande. Och Karolina Ramqvist kallade sin bok om det senaste decenniets musik för "När svenska pojkar började dansa" (1997).

Helt klart har rejkulturen betytt mycket för dansfenomenet; rörelseenergin från de miljonhövade dansmassorna som samlades på fält och på boulevarder i slutet av 80-talet ger fortfarande efterverkningar. Men framför allt: föreställningen om att dansa sig bort om tid och rum och bortom alla sociala konventioner har nått långt utanför de renodlade rejkretsarna.

SJÄLVKLAR ARENA

Man kan också se hur dansmusik i dag är en självklar arena för allt slags musikalisk innovation. För ett par decennier sedan var dansmusik automatiskt klassad som konventionell och bruksanpassad. I dag finns det ingen musik som så fullkomligt kan överraska, vara så underground, så avantgarde. När Armand van Helden, en av klubbmusikens verkliga giganter, nyligen släppte en platta väckte den uppståndelse med sin politiska framtoning och sin sönderslitande aggressivitet. Dansmusik kan vara både vettlös och indignerad.

Som flitig sällskapsdansör ända sedan barnaåren (min mamma lärde mig foxtrotsens grundsteg i köket inför min första "hippa" i mitten av 60-talet) har jag inte undgått den långsamma, men i dag fullt kännbara förändringen av "folksvången". Det gamla swingbaserade foxtrotsvången som uppdaterats med förbluffande framgång av dansmusiker sedan 60-talet har allt kraftfullare underminerats av ett i grunden afrokaribiskt latinsvång.

Och nu verkar skiftet vara totalt. Ett reportage i SVT:s "Musikspegeln" från i våras ställde en hukan-de dansbandskultur mot det anfallande salsaviruset. Man fick en bild av ett Sverige där tiotusentals knän just nu genomgår ett radikalt svängskifte.

TYNGDPUNKTSFÖRSKJUTNING

Dansteoretiskt kan man säga att det handlar om en tyngdpunktsförskjutning. Den som dansar vill inte som tidigare lyfta sig och sväva, utan han eller hon vill nedåt och känna sin tyngd. Tänk bara på hur de där riktiga foxtrotskavaljererna höll kvinnan som om hon hängde på en galge - för att han skulle framstå som så lätt och skridande som möjligt.

Med inflytandet från mera gravitetiska dansstilar markeras nu i stället stegen mot golvet, med krop-

pens hela tyngd. Ett exempel är hiphoppen med sin extremt låga tyngdpunkt i såväl gångstil som dans. Denna förskjutning har till och med påverkat fotomodellernas tidigare så upphöjda gångart på catwalken.

För ett par månader sedan hörde jag svensk koreografis grand old lady Birgit Åkesson föreläsa om sitt liv som dansare och koreograf och om sina studier av afrikansk och asiatisk dans. När hon gör sina utfall mot dagens konstnärliga dans är det för att den inte förstår att dans i grund och botten är "rytmisk form". Att dess mening är att ansluta sig till det flöde och den oavbrutna rörelse som är livet.

EN ANSLUTNING

Detta hittar hon däremot i såväl den afrikanska dansens djupa identifikation med tyngdlagen - där hela danser kan utföras på huk - som i den asiatiska dansens strävan efter jämvikt - där man dansar som om kroppen var ett hjul.

Birgit Åkesson är måhända inte ute efter rejvar på näternerna. Men det som jag tror förenar tankarna om dansen i dag är att den liknas vid en anslutning, en uppkoppling till ett tillstånd som gör oss strömförande och där våra gränser sätts på spel. I dansen provoceras identiteterna, skillnaden mellan könen, gränsen till djupet och till maskinerna kanske starkare än någon annanstans.

När den engelske sf-författaren Jeff Noon i sin senaste roman "Needle in the Groove", beskriver effekten på dansgolvet när basrytmen sätts in talar han om hur kropparna kollapsar, blir liksom geléartade och hur lederna ser ut att ta vägen åt alla håll.

Den som dansar vill inte som tidigare lyfta sig och sväva, utan han eller hon vill nedåt och känna sin tyngd, skriver Martin Nyström. Han liknar dansens svängskifte vid en tyngdpunktsförskjutning.

Foto: Håkan Nordström.

Foto: Ulf Eklund

Musikskolan som företag

-Av Ulf Eklund-

DET ÄR DAX NU!!
-att planera orkestrernas klädsel

Personliga besök
och visningar

Specialkollektioner för:
-Musiker
-Dansare
-Körsångare

Sventorpsliden 7
412 74 Göteborg
Tel: 031-404030
info@brohalldesign.se
www.brohalldesign.se

Gislaved Drum & Drill Corps

carina
brohall
DESIGN AB

Minns du Storuman - musikskolan i Västerbottens inland som kommunen beslutade att avveckla? Räddningen stavades till gemenskapsföretag. Men hur gick det egentligen?

Kultursmockan kan berätta.

För tre år sedan bestämde sig företrädarna för Storumans kommun att lägga ner sin kommunala musikskola. Och läsåret därpå stod eleverna utan musikundervisning. Det såg mörkt ut och i riksmidia framställdes kommunen som ett stort och svart får.

Men med hjälp av Nätverket för Koooperativt och Socialt företagande i Västerbotten och ABF Västra Lappmarken, ljusnade situationen. Plötsligt fanns möjligheter till en ny form av musikskola.

Ett gemenskapsföretag.

FUNGERAR SOM ETT FÖRETAG

För att lyckas med återuppbyggnaden var musikskolan nämligen tvungen att fungera som ett företag, involveras i ekonomiska

aktiviteter och affärsverksamheter för att uppnå sina sociala mål. I Sverige är gemenskapsföretag ett nytt begrepp och ett nytt sätt att organisera företagande. Det utmärkande är att företaget ska främja gemenskapens intressen samt styras och kontrolleras av samma gemenskap.

Gemenskapsföretag har dubbel målsättning. Allmännyttan/mänskliga värden och affärsmässiga framgångar. Det reser krav på bokföringsmetoder som inkluderar båda aspekterna. Gemenskapsföretagen vill uppnå en balans mellan ekonomiska och sociala vinster och de är effektivast först när de demokratiska och sociala målen förenas med företagsmässiga framgångar.

UTÖKAD FÖRSÖKSVERKSAMHET

I december 1998 beviljade inrikesdepartementet en kvarts miljon för projektet till året därpå och plötsligt hade kommunen vänt i frågan och var beredd att satsa en slant. Försöksverksamheten skulle utökas till tre år och sträcka sig till år 2002. Musikskolan skulle, med andra ord, vara en föregångare och ett gott exempel för andra kommuner.

- Nu har vi gått från projektstatus till vanlig verksamhet, berättar Duncan Kemp.

Han kan tituleras rektor, projektledare, musikledare och till och med verkställande direktör. För det är ju ett företag det handlar om.

- Jag vet inte vad som passar bäst. Kanske musikedirektör för i dag handlar mitt arbete mycket om att sälja in musikskolan. Med hjälp av vår kompetens och kapacitet ska vi tjäna pengar, fortsätter Duncan.

Han tar med oss till Blåsippan, ett servicehus för äldersdementa, dit musikskolan säljer musikerapi. Ledaren sjunger och kompar med gitarren. De boende och personalen sjunger med och klappar takten och varvat med några motoriska övningar blir det ett uppskattat inslag i äldreomsorgen.

OFFENSIV VERKSAMHET

- Men det här är bara ett exempel på att sälja verksamhet. Vi försöker vara offensiva och erbjuder oss att delta under alla möjliga evenemang i kommunen. Mot betalning förstås och det finns många som är i behov av musik på ett eller annat sätt, säger Duncan.

När vi återvänder till musikskolans lokaler i centrala Storuman pågår Musse Combo-undervisning under ledning av Erland Israelsson och Ulrika Forsman. Två lärare som blev uppsagda när kommunen deklarerade att skolan skulle läggas ned. Men idén om ett gemenskapsföretag blev räddningen.

Hittills har det fungerat bra, men du bör

”
Det handlar om att
vara lärare och säljare
på samma gång
”

Erland Israelsson,
lärare vid musikskolan
i Storuman.
Foto: Ulf Eklund

Musikerapi en uppskattad "produkt" från musikskolan. Foto: Duncan Kemp

Ulrika Forsman, lärare
vid musikskolan i Stor-
uman.
Foto: Ulf Eklund

PRINCIPER FÖR ETT GEMENSKAPSFÖRETAG

- * Gemenskapsföretag är samhällsorienterade företag som ska främja en gemenskapens intressen.
- * Gemenskapsföretag styrs och kontrolleras demokratiskt av gemenskapen.
- * Gemenskapsföretagen är direkt eller indirekt öppna för medlemskap för alla som tillhör gemenskapen eller som vill främja gemenskapsföretagets syfte.
- * Gemenskapsföretag strävar efter sociala och ekonomiska vinster.
- * Den ekonomiska vinsten är ett medel för att uppnå sociala mål.
- * Det ekonomiska överskottet i företaget delas inte ut - varken till ägare eller till medlemmar.
- * Vinsten återinvesteras för att tillgodose nya behov, skapa ytterligare arbetstillfällen och ökad nytta för gemenskapen.

En någorlunda mogen man
som alltid har något att säga

Lasse Tennander

-Av Olof Wigren-

innan lusten återvände och samarbetet med en ny producent och nya musiker gav massiv stimulans.

Eldkvarns Tony Thorén, som även producerar bl a Peter LeMarc, tillförde spännande impulser.

- Tony är alltid ärlig och rakt på sak. En så'n som han hade jag verkligen letat efter. Tillsammans med Tony och musiker som pianisten Mats Asplén från Bo Kaspers Orkester och gitarristen Ola Gustavsson blev resultatet i mitt tycke minst lika bra som "Rötter", säger Lasse.

Men "Tennander" har köpts av betydligt färre.

"Rötter" - med titelspåret och "Någorlunda mogna män" som absoluta toppar - har sålt i över 50 000 exemplar. "Tennander" är inte i närheten av den siffran.

Mycket beroende på att svensk musik av Lasse Tennander-karaktär har allt svårare att nå ut.

MINDRE RADIOUTRYMME

När jag pratade med Janne Schaffer härom året, var han mycket kritisk till det faktum att radiokanalerna blivit åtskilligt fler under 90-talet men att musiken som spelas är mestadels utländsk och att hitlistelåtarna dominerar.

Lasse Tennander delar Schaffers uppfattning:

- När folk inte hör ens musik spelas i radio, kan man inte räkna med att skivorna ska säljas i någon större omfattning heller. Det här är en trist utveckling för svensk musik av det slag som jag representerar, att det finns fler kanaler än någonsin men att det blivit så ohyggligt trångt om plats ändå. Inte ens i en icke kommersiell kanal som P3 får vi särskilt mycket plats.

Tennander låter inte bitter, han konstaterar bara att situationen är otillfredsställande.

Framtiden för den svenska visan, det svenska låtskrivandet, betraktar han trots allt som ljus.

- Cornelis, Åkerström och Björn Afzelius är borta, men Lundell ångar ju på och det finns gott om andra som är skickliga; Olle Ljungström, Di Leva, även Robyn sjunger och skriver ballader på svenska ibland. När Lisa Ekdahl slog igenom fick den här musikstilen ett uppsving och jag vet flera 18-20-åriga tjejer i dag som också har hög potential och bara väntar på att få sina genombrott, säger Lasse.

KONSEKVENT

Lasse Tennander anser att han hållit en ganska rak, musikalisk linje alltsedan sina första kompositioner på 60-talet. Innehållet i hans låtar - framför allt granskandet av samhället, de politiska budskapen och kärleksförklaringarna till livet - har inte förändrats nämnvärt. Däremot har det skett saker med språket.

- Vissa av mina gamla låtar spelar jag nästan aldrig. Jag tycker inte att texterna känns riktigt användbara längre. På 70-talet kunde man vara mer ironisk och tuffare i sitt språk, det gick hem då. När yuppie-eran inleddes blev allt annorlunda, då fick man inta en mjukare linje för att accepteras fullt ut.

- Jag har alltid haft ambitionen att uttrycka mig enkelt, jag strävar efter ett direkt tilltal. Men det här kan man uppnå på olika sätt, säger Lasse.

Tennander har dock inte blivit en blek figur. Det finns visst spets i formuleringarna och han kan fortfarande presteras bredsidor mot orättvisor, men det sker inte med samma brinnande intensitet längre. Han har blivit mer eftertänksam.

- Bäst trivs jag att spela i mindre lokaler, där jag kan få en bra dialog med publiken och där jag kan berätta min historia från början till slut. Det låter sig inte göras lika lätt i andra sammanhang. På festivaler, som de i Skule och i Västervik till exempel, kommer du inte lika nära publiken och du har dessutom inte mer än 30-40 minuter på dig för framförandet. Men även den typen av spelningar har sin tjusning.

ETT BEATLESFREAK

På "Längt därinne är himlen ändå röd" från 1979 var han som mest politisk. "Med revade segel" var en balanserat kraftfull attack mot kärnkraften till exempel. Andra ämnen han gav sin personliga syn på var arbetsmarknaden och barnomsorgen.

Efter detta följde en svacka, där Lasse Tennander uttryckte svär-

mod och inte alls hamnade rätt i ett skede då landet formligen bubblade av satsa på dig själv-mentalitet.

Det var den mer rockbetonade "Rötter" som ledde till återinträdet i stråkkastarskenet. Tennander blev "inne" igen och fick plötsligt nya, yngre lyssnare.

Numera är Lasse Tennander en någorlunda mogen man med en i huvudsak mogen publik.

- Det är klart att jag gillar att spela för människor i alla åldrar, men jag inser att jag har flest fans bland de lite äldre, säger han.

Människor som bland annat uppskattar hans tydliga Lennon/McCartney-influenser på senaste plattan.

- Jag har alltid varit ett Beatlesfreak och på "Tennander" framgår det väldigt tydligt i ett par av låtarna, säger han.

Fakta om Lasse Tennander

Han debuterade som kompositör/textförfattare på skiva 1966 (singel). Totalt har han gjort 13 plattor (inklusive två samlingsplattor) sedan första LP:n 1974. Till de största låtarna i produktionen hör "Ska vi gå hem till dig?", "Med revade segel", "Rötter", "Någorlunda mogna män", "Lisa Lisa" och "Försvarsminister Anders Björck". Han har fått både Fred Åkerström-stipendiet (1987) och Cornelis Vreeswijk-stipendiet (1996). I början av karriären översatte han engelsk pop till svenska på uppdrag av olika artister.

DIXON
SVERIGES NYA SKOLINSTRUMENT

Flöjt 3.495:-
Klarinett 3.400:-
Sopransax 5.750:-
Altsax 5.900:-
Tenorsax 6.900:-
Trumpet 3.795:-
Trombon 3.995:-
Althorn 5.400:-
Barythonhorn 5.995:-
Euphonium 6.495:-
Bb. Tuba 15.995:-
Eb. Tuba 14.995:-

DITT INSTRUMENT™
ALLA MUSIKERS FÖRSÄKRING

Exempel: för ett skolinstrument
kostar premien 395 kr för tre år och
självrisken 100 kr.

Prova instrumenten eller teckna försäkringen "Ditt Instrument" hos Sveriges största bläsbandgrupp.
Deje - Ulfes Bläsbandservice, 0552 - 418 70 • Göteborg - Andresson Musik, 031 - 711 47 11
• Kolbäck - Invento, 0220 - 407 30 • Malmö - Krut Johansson Musik, 040 - 98 00 22
• Mjölby - Dominant Musik, 0142 - 165 34 • Nyköping - Tonverkstan, 0155 - 21 97 77
• Öskarshamn - Musica, 0461 - 120 40 • Stockholm - Brass Socialisten, 08 - 411 62 62,
Jonas Nilsson, 08 - 411 29 29 • Umeå - Umeå Musikanten, 090 - 77 94 00

Feta körarr

NÄR ANDERS ELJAS LEDER

-Av Per Trehörning-

Körarrangemang i pop- och rocksammanhang handlar mycket om kraft. Det gäller att hitta en balans mellan den potens som finns i en stor orkester och förmågan hos den mänskliga rösten. Dessutom sjunger körsångarna i mikrofon och det får jag som arrangör också ta hänsyn till.

Anders Eljas tar en välbehövlig paus i ett av tälten bakom scenen i Samnäs i Leksand och Kultursmockan passar på att få en pratstund med denne dirigent och arrangör eller musikaliske gårdsfarihandlare - som han själv tycker om att kallas.

Strax innan har jag lyssnat på repetitionen inför kvällens framförande av "B&B", det vill säga konsert med musik av Benny Andersson till Björn Ulvaeus texter.

Jag rör mig försiktigt på scenen bland alla instrument, mikrofoner, sladdar och musiker från Göteborgs symfoniker och hamnar strax bredvid Duvemälakören. Till höger om mig braset - tre tromboner, tuba, fyra trumpetor och fyra horn. Snett framför dem pukslagaren med sina fem pukor, till vänster om honom ytterligare sex-sju slagverkare

och framför dem popgruppen.

Det är inte bara oerhört starkt. Det är ett ytterst tätt, kompakt ljud. Det är fullständigt omöjligt att höra sig själv, än mindre de övriga sångarna. Trots det, i detta ska ett 25-tal sångare sjunga rent. Det har man löst genom radio. Ljudet från varje körsångares mikrofon går via en mixer in på en speciell frekvens på FM-bandet. Därifrån sänds ljudet tillbaka till körsångarna som via en öronsnäcka kan höra den samlade körklängen.

HANDLAR OM KONCENTRATION

Körsatsen i sådana här arrangemang är egentligen inte speciellt komplicerad. Michael Axelson och hans far Lars-Gunnar Axelson, den senare före detta Operakören och sonen till vardags i S:t Jakobs Kammarkör, förklarar att det inte är så svåra toner.

- Det handlar mer om att vara mycket koncentrerad, räkna takter och sjunga på. Men vi har stort stöd av Anders Eljas. Det är ett riktigt proffs.

Och nu har alltså det för stunden långhåriga proffset tagit paus.

- Det är ju relativt nytt att arrangera körsången i pop- och rocksammanhang, förklarar han. Mindre körensembler med tre, fyra sångare som kompar solisten har ju alltid funnits. Men till dem säger man bara "gör så och så, och där tar du tersen" och så är det klart. Där finns aldrig skrivna noter.

Anders är förvisso inte den första som arrangerat stor popkör, men hans musikaliska bearbetningar är mycket kända och ofta spelade - Chess, Kristina från Duvemåla för att nämna några. Chess skrev han 1983 och han märker att de 17 åren har satt sina spår.

- Jag skulle nog inte skriva på samma sätt idag, funderar han. Överhuvudtaget tänkte jag då att varje refräng i en sång skulle ha ett nytt körmaterial. Det skulle vara nytt och fräscht varje gång. Idag skulle jag nog renodla det mer. Dessutom skrev jag nog genomgående alltför låga kvinnostämmor.

- Du arbetar i ett helt annat musikaliskt rum än om du skriver ett verk för kör a capella, fortsätter han. Och det beror inte bara på att du ska matcha en tonstark orkester. Grundelementen i pop och rock är melodilinjerna och rytmen. Klangfärg och övriga uttryck kommer i andra hand. Därför tror jag att man ska sträva efter enkelhet, upprepning och lägga stämmorna så att det blir röststarkt. Då tror jag att kören, den mänskliga rösten, kommer till sin rätt. Det behöver inte innebära att det blir rätt och simpelt.

SÅNGARE MED STORA RÖSTER

Och medlemmarna i Duvemälakören var påtagligt entusiastiska.

- Det här är kul musik, understryker Tove Hultman-Boje som frilansar som sångare, före detta Folkoperan. Herregud, jag mimade ju ABBA-låtar med handtaget på hopprepet när jag var liten och jag skulle alltid vara Agneta (Fältskog, en av de två tjejerna i ABBA). Och nu står jag här och körar Waterloo, Dancing Queen och alla de andra. Det är häftigt.

Hur lät det då?

Det lät riktigt bra. Medlemmarna i Duvemåla är, som ni redan insett, mycket erfarna körsångare med stora röster. Och det var i låtar där kören verkligen fick ta "plats" som till exempel The Conductor (baserad på utsmugglade brev från Ceausescu Rumänien) där jag märkte att det krävs professionalitet att sjunga på det här sättet. Starkt, tätt och rytmiskt utan att bli svulstigt.

Men samtidigt var det lika mycket att titta på som att lyssna till. Stor orkester, solister med stor utstrålning (inte minst Anders Glenmark, vilken musikanter denne man är) och som hela tiden avlöste varandra, ljussättning, mikrofoner och andra prylar överallt och en ytterst engagerad Anders Eljas som på slutet löste upp sitt långa hår och hoppade på pulten.

Det var fett (inte håret) om man så säger.

...jag tror att man ska sträva efter enkelhet, upprepning och lägga stämmorna så att det blir röststarkt

Musikskolan och invandrarbarnen

Musikskolan i vår kommun dras med ett vanligt problem. Vi har kö till platserna på de mest populära instrumenten. En begränsad ekonomi gör att vi inte kan ta hand om allt det musikintresse som finns bland ungdomarna.

Samtidigt brottas vi med ett motsatt fenomen. Det finns ungdomar som vi inte når, ungdomar som vi inte får med i Musikskolan, trots att de borde vara intresserade av det vi kan erbjuda. Och det är framför allt invandrarungdomarna jag tänker på.

Stora invandrargrupper flyttade hit under "rekordåren". De bosatte sig i nybyggda hyresområden, avskilda från den villa- och radhusbebyggelse som redan fanns på annat håll i kommunen. Boendet kan väl snarast kallas segregat, och rekryteringen av elever till Musikskolan är snedfördelad. De två kommundelar som är mest utpräglade invandrarområden har tillsammans 25 procent av kommunens befolkning. Men mindre än 10 procent av Musikskolans elever kommer därifrån.

Varför är det så? Har det alltid varit så? Och vad gör Musikskolan åt det?

Att hela vår verksamhet är underdimensionerad i förhållande till de faktiska behoven det lämnar jag åt sidan här. Snarare undrar jag vilken del (eller skuld?) vi själva har i snedfördelningen och varför det är så svårt att nå eleverna i invandrarområdena. Det finns inga grundliga undersökningar gjorda här tidigare, så jag har inte mycket material att stödja mig på. Men förhållandet har snarast blivit sämre de senaste åren.

Självklart är det inte så att ungdomar med invandrarbakgrund skulle vara mindre musikintresserade än andra. Det skulle dessutom rymma illa med schablonuppfattningen om folk med "rytmen i blodet". En förklaring skulle kunna vara att de hellre vill ägna sig åt föräldragenerationens traditionella musikformer och instrument, dvs. sådant som vi inte undervisar i.

Men nej, det är inte någon särskilt trolig förklaring. I dag har de flesta ungdomar en gemensam musiksmak. Den är inte kopplad till familjens etniska bakgrund utan snarare till ett internationellt musikutbud via skivor, TV, video, Internet etc. Barnen vill frigöra sig från föräldrarnas kulturella identitet, de vill lyssna till samma musik som deras jämnåriga kamrater gör. Det är mera en fråga om gruppsolidaritet och ålder än om kulturella skillnader.

Annars kunde man kanske tro att de hellre ville spela häftigare musik som

ligger fjärran från de kommunala musikskolornas utbud. Det ligger i sakens natur att hårdrockare håller sig utanför de etablerade institutionerna, att man vill sköta sin musik själv utan inblandning från vuxna.

Men det här har ju ingenting med invandrarbarn att göra, det gäller alla våra ungdomar. För övrigt gör eleverna knappast sådana gränsdragningar förrän de kommit längre upp i åldrarna, och dessutom finns faktiskt de flesta musikstilar representerade på våra skolor idag.

Att Musikskolan är avgiftsbelagd brukar framhållas som ett hinder för många. Man har helt enkelt inte råd att börja spela. Men inte heller detta är någonting specifikt för just invandrarfamiljerna.

Nej, det här räcker inte som förklaringar till att vi missat en stor grupp musikintresserade elever. Orsaken är nog enklare än så. Ungdomar känner inte till oss. Och framför allt: deras föräldrar känner inte till oss. Trots alla våra konserter, framträdanden och aktiviteter så är vi ganska okända för en stor grupp medborgare.

Den svenska musikskolan må vara en unik institution, men den är ett västerländskt fenomen som är obekant för människor från andra kulturer. Familjer som kommer hit från fjärran länder känner inte till den musikskola som finns här. De har inte den traditionen och de förväntar sig inte att finna den här. Språkliga problem och kulturella olikheter gör också att man inte frågar efter oss.

Vi har svårt att nå ut med vår information i grundskolan som är en officiell och obligatorisk institution. Man ser ingen koppling till vår frivilliga musikskola dit man kan skicka sina barn efter skoldagens slut. Och många familjer drar sig för att skicka iväg barnen - framför allt dottrarna - till aktiviteter på sena eftermiddagar och kvällar eftersom de inte själva har någon kunskap om Musikskolan eller kontakt med våra lärare.

Vi gör också misstaget att betrakta invandrarna som en homogen grupp istället för att inse att det handlar om människor från hundra olika nationer med olika språk, sedvänjor och problem. Och även interna politiska motsättningar.

Faktum kvarstår. Invandrarfamiljerna söker sig inte till oss i någon större omfattning. Det är alltså vi som måste söka oss till dem. Och den naturligaste platsen för ett möte med dem och barnen är grundskolan. Att från början ge alla elever en grundläggande musik- och rytmikundervisning är en demokratisk skyldighet. Det blir också ett första steg på vägen mot en musik- eller kulturskola för alla där vi dessutom kan

upptäcka de särskilt musikintresserade och deras föräldrar och sedan puffa för vår frivilliga verksamhet.

Om familjerna skall skicka sina barn till oss måste de först känna till oss, veta vilka vi är. Det gäller att vi bekantar oss med de olika invandrarföreningar som finns. Vi måste lära känna enskilda föräldrar och söka efter aktiva och utåtriktade kontaktpersoner. Jag är övertygad om att det finns någon mormor eller farfar i grannskapet som kan sjunga eller spela något specifikt instrument från sina hemtrakter. Vi får gå och lyssna på dem där de finns och sedan bjuda in dem till våra konserter. Varför inte spela, sjunga och dansa tillsammans? Drömmen vore förstås en stor, multikulturell musikfest med mat, dans, underhållning och gästupp-trädanden ...

De flesta i föräldragenerationen talar dålig svenska. Det är vi som måste överbrygga språkbarriärerna, sätta upp affischer på olika språk i livsmedelsaffärerna, gå på loppmarknader, basarer och tillställningar där invandrarfamiljerna finns.

Lyckas vi få in en fot hos föräldrarna (och farföräldrarna!) så är jag säker på att de också blir intresserade av våra musikskolor. Vi har mycket att lära av varandra.

Musikskolan i Huddinge driver för tredje året i rad en försöksverksamhet på två grundskolor i ett av dessa områden. Alla sexåringar och elever i årskurs 1 får en timmes rytmik med dans, lek och sång i veckan. Eleverna i årskurs 3 gör en orkesttersatsning där de under läsåret får bekanta sig med fyra olika instrumentgrupper. Och klasslärarna deltar på elevernas villkor.

Trots mycket positiva erfarenheter har det ännu inte blivit någon ökad tillströmning till Musikskolan härifrån - vilket vi naivt nog hade förväntat oss. Men på sikt ger det här resultat och goda kontakter med ungdomarna i området. Nästa steg blir en mer genomgripande kultursocial satsning, ungefär som jag beskrivit ovan. Det har vi inte hunnit med ännu, men det blir spännande när vi når dit.

Huddinge i oktober 2000

Stefan Lindén

Musikskolans rektor

Stefan Lindén

Rapport från verkligheten

-Av Loes Sjödin-

Cirkusprinsessa till häst ville jag bli.

Rida runt i manegen och visa upp hästens allra vackraste steg och "konster".

Eller stå i mitten bland de sköna vilda varelser som stegrar sig högt på bakbenen och imponerar på publiken. Doften av sägspån, i mörkret men med en spännande belysning, rökeffekter och så musiken förstås.

Lätt skulle det vara också, utan synliga ansträngningar från varken hästarna eller från mig.

Det var så jag såg det framför mig när jag blundade. I mitt huvud - där var det fint. När jag slutade gymnasiet fick jag chansen. Cirkusen var i stan i två veckor. En berömd cirkus från Tyskland var det, Carl Althoff känt för sina häst- och övriga djurnummer. Syrran och jag var där varje dag och tittade runt i stallarna, blev lite bekanta med personalen och några artister som inte hade bättre för sig på dagarna än att flirta.

Det finns nog inga företag i världen som har en så stor variation på nationaliteter bland sina anställda än en cirkus. Tyskar, holländare, portugiser, tjecker, ryssar, marockaner, österrikare, spanjorer, fransmän...

Och så den tyska disciplinen som skulle styra och kontrollera alla kulturer och temperament.

INGET AT SLUMPEN

Vi fick hjälpa till med att sela hästarna före föreställningarna, men det var hård kontroll på oss, inget skulle lämnas åt slumpen. Vi fick också leda ponnys i pausen, då barnen ville rida och betala dyrt för en minut på hästryggen.

Direktörens son blev kär i min syster. Han spelade orgel, rätt bra, men musiken var ingen höjare. Lite avundsjuk var jag på syrran, men den dagen då direktörens son sa till mig att jag hade den perfekta ryttarfiguren och att han behövde en ny cirkusprinsessa till häst, kändes allt annorlunda.

Då spelade kärleken ingen roll.

Jag hade precis slutat gymnasiet, hade inget arbete på gång och visste inte vad jag ville läsa vidare till. Jag fick erbjudandet att följa med på ett äventyr, och tackade ja.

I Duisburg, Tyskland, fick jag lära mig yrket som cirkusartist. Rida kunde jag redan, men inte så som man gör på cirkus. Jag fascinerades av alla djuren; hästar, lamadjur, kameler, elefanter, krokodiler, ormar, tigrar och isbjörnar.

HÄRT ARBETE

Det var bara att börja jobba per omgående: Upp med tältet, hämta alla djur från tåget, leda dem flera kilometer genom stan för att göra reklam, rykta, sela på, föreställning, direkt tillbaka med djuren till stationen, ner med tältet, in i vagnen som stod på tåget, försöka sova med en snarkande rumskompis, tidigt upp igen till nya cirkusplatsen, upp med tältet, hämta alla djur från tåget, leda de flera kilometer genom stan.

OM OCH OM IGEN.

Jag fick sitta på hästryggen sena kvällar efter föreställningarna, när vi var i större städer, där cirkusen kunde stå två, tre dagar i rad och riktigt lyxigt var det då jag fick möjlighet under en hel vecka. Nära midnatt skulle jag lära mig allt det där som skulle se så lätt ut. Det var inte lätt, vill jag lova - det var inte utan ansträngning och det gick inte riktigt till så som jag hoppats på.

EN NYTTIG UPPLEVELSE

Jag jobbade på Cirkus Althoff i tre månader. Det räckte för mig och jag reste hem. Men jag hade provat på, fått en känsla och smakat på rollen som cirkusartist och det skulle jag inte vilja ha gjort. En upplevelse som jag aldrig ångrar.

Och du, jag kan vara cirkusprinsessa ändå. När jag blundar, i mitt huvud.

Där är det fint.

Loes Sjödin leder arbetet med den europeiska guiden över kulturutbildningar.

Kulturskolan Miranda, Mora
utsedd till "Årets Kulturskola 1998"
och en av Skolverkets arrangörer
av Kulturmötesplatser,
söker till sin verksamhet:

1.0 Jazz- & Rockpedagog (Afroped.)

med undervisning i saxofon som huvudinstrument.

I tjänsten ingår även undervisning i **keyboard, trummor och ensemble.**

Tjänsten är ambulerande och förutsätter körkort och tillgång till egen bil.

Kulturskolan Miranda består av ca 30 helårstjänster så du som söker kommer att få gott om kollegor inom skapande verksamhet. Vi ser gärna att du som söker är nyfiken på nya saker, initiativrik, flexibel, samarbetsvillig och entusiastisk. Självklart gillar du att arbeta med barn.

Nyutexaminerade pedagoger kommer att under provåret få en mentor i form av en erfaren äldre kollega.

Tillträdesdag för tjänsten: **1 januari 2001**

Välkommen med din ansökan innehållande en beskrivning av dig själv, meritförteckning och löneanspråk senast den 13 November till;

**Barn och Utbildningskansliet
Mora Kommun
792 80 MORA**

Har du frågor? Kontakta:

Områdeschef/Rektor Ulla Israelsson, 0250 - 265 45
e-post; ulla.israelsson@utb.mora.se

Musikledare Olle Moraeus, 0250 - 265 46
e-post; olle.moraeus@utb.mora.se

Se också vår hemsida: **www2.mora.se/miranda/**

Kramfors kommun med ca 23.000 invånare är belägen på ömse sidor av Ångermanälven i den natursköna Hög Kusten. I kommunen finns ett väl utbyggt skolväsende med bl a gymnasium, U-landsutbildning, räddningsskola, folkhögskola och naturbruksgymnasium. Barnomsorgen är väl utbyggd. Kommunens läge i ett av landets naturskönaste områden ger stora möjligheter till en rik fritid och en hög livskvalité.

vi söker nu till Kulturskolan

MUSIKLÄRARE

Ref.nr 84 / 2000 / KS

med heltidstjänstgöring och med undervisning i violin, ensemble och stråkklass.

VIK MUSIKLÄRARE

Ref.nr 230 / 2000 / KS

med GG-behörighet, heltid, fram t o m vårterminen 2001. I tjänsten ingår orkesterledning och även ämneskurs.

Kvalifikationer ref.nr 84 och 230: Musikpedagogisk examen från Musikhögskola eller motsvarande.

Ytterligare upplysningar får Du av Sune Johansson, tel 0612-804 25.

Facklig företrädare: Lärarförbundet, Eva Öhman, tel 0612-804 24. Tjänstbarhetsintyg avlämnas vid anfordran.

Välkommen med Din ansökan med angivande av löneanspråk och de handlingar som Du vill åberopa till Kramfors kommun, Personalkontoret, 872 80 KRAMFORS senast 2000-11-06.

Blankett för platsansökan tillhandahålls av arbetsförmedlingen och kommunens personalkontor, telefon 0612-801 83.

NYHET!

Hyr en hel orkester!

En klassuppsättning typ "Musse Combo" med 30 stycken instrument, från flöjt till tuba, kostar endast 2.900 kr plus moms per månad. Ring för offert på just Er orkester.

Välkomna till Tommy och Bernt Andersson, professionella instrumentreparatörer. I vår butik säljer vi även nya och begagnade blåsinstrument, samt tillbehör.

TONWERKSTAN

Behmbrogatan 5d, 611 34 Nyköping

Tel o fax: 0155-21 97 77

e-post: info@tonwerkstan.se

...signerat Daniel Hellström/Jonas Andersson

I ett IT-samhälle under ständig utveckling krävs allt mer av våra datorer. Med bredbandets intåg i folkhemmen blir behovet av lagringsutrymme speciellt stort. Lyckligtvis finns idag en mängd sätt att lagra data.

När de "moderna" datorernas tideräkning inleds, hette den enda lagringsmöjligheten diskett, eller floppy disc. De första diskettenheterna var stora, dvs själva hårdvaran var stor, men lagringskapaciteten var ytterst begränsad. Dagens diskettenheter som medföljer i stort sett alla datorer, kan lagra 1.44MB (megabyte), och alla som någon gång har försökt använda disketter till stora arbeten vet att det är på tok för lite. Den är i princip den enda komponent i datorn som inte har följt med de övriga i "prestandautvecklingen" och många är de som vill byta ut den helt.

Med hårddiskens intåg i datavärlden följde en möjlighet att lagra data permanent i datorn, och alla bekymmer med att stoppa in och ut flera disketter för att ens starta maskinen var därmed över. Visserligen är de första hårddiskarna inget att ha idag, men så har utvecklingen inom detta område också gått otroligt snabbt. Om en stor hårddisk för 10 år sedan kunde lagra 100MB, dvs ungefär lika mycket som 70 disketter, klarar en stor hårddisk idag av runt 50GB (gigabyte), dvs nästan 35000 disketter. Denna jämförelse ger ett bra perspektiv på hur stor skillnaden egentligen är. En stor nackdel med hårddisken är dock att de flesta är stationära, dvs de sitter fast i datorn och är jobbiga att flytta.

Därför används idag ofta ett annat lagringsmedium för att kunna flytta data mellan olika datorer, nämligen CD, Compact Disc. CD-brännare säljer som aldrig förr och finns snart i alla datorer. Priset på en CD-brännare är idag inte mer än 2000 kr och tomma cd skivor finns att få för under 10 kr styck. Men en stor nackdel med att bränna CD skivor är att när skivan en gång är bränd kan man inte ändra dess innehåll. Därför har de flesta CD-brännare idag en funktion som heter CD-RW. Detta innebär att man med speciella CD-RW-skivor har möjligheten att radera skivan och bränna den på nytt. Dessa skivor är dock något dyrare än vanliga skivor.

Förutom CD finns det även en mängd andra medier för att flytta data. Många av dessa ser ut ungefär som disketter men behöver speciella enheter för att kunna användas. Exempel på dessa är ZIP och JAZ. Den här typen av enheter kan lagra från några 100 MB till flera GB på sina speciella disketter. Priset på en diskett varierar från drygt 100 kr till 800 kr. Den kanske största nackdelen med denna typ är att de inte är så vanliga, det är knappast troligt att den du vill ska kunna läsa dina filer har tillgång till samma typ av enhet som du.

Vinnaren bland flyttbara lagringsmedia och backup (säkerhetskopier) är helt klart CD-skivan. Den är billigast per megabyte räknat och ingen annan standard, förutom den gamla 1.44 MB disketten, är så vida spridd. Framtiden får utvisa om kanske brännbara DVD-skivor kan ta över efter CD-skivan.

Hallå där...

...Beryl Lunder, Kulturskolechef i Sandviken, som blir ny intendent för Gävle Symfoniorkester.

Hej, ringer jag och stör dig?

- Nej då, inte det minsta.

Från och med den 4 december byter du jobb. Hur känns det?

- Det känns väldigt spännande, men det är en tuff tid just nu då jag på något sätt har två arbeten. Jag förväntas ju redan nu att sätta mig in i en del uppgifter som väntar och dessutom ska jag sköta rollen som kulturskolechef i Sandviken.

Du har alltså svårt att få tiden att räcka till just nu?

- Ja, så kan man uttrycka det. Mitt nuvarande arbete går i hundra knyck och den 3 december ska jag stanna på enbromssträcka av en meter. Så funkar det ju inte och det tror jag alla förstår.

Innebär din nya tjänst att du lämnar buset i Sandviken och flyttar till Gävle?

- Jajamän. Till saken hör att det hus jag bor i just nu ska rivas, men än har jag inte hittat något nytt boende i Gävle. Till att börja med flyttar jag till en ny lägenhet i Sandviken, tills jag hittat något bra. Jag är faktiskt ganska kräsen på det området.

Anser du dig själv vara tillräckligt kompetent för att klara ditt nya arbete?

- Det vet jag inte om jag kan säga att jag är. Men tydligen har arbetsgivare och fack bedömt att det är på det viset. Och jag har tydligt deklarerat vad jag inte behärskar.

Handen på hjärtat, Beryl; varför lämnar du kulturskolan?

- Ja, vad ska jag svara på det...? Jag upprörd av kultur- och fritidsförvaltningen i Gävle, vilket symfoniorkestern sorterar under. Under resans gång blev jag sugen på uppdraget och därefter sökte jag tjänsten. Uppgiften som chef för kulturskolan i Sandviken är annars en uppgift som jag trivs oerhört bra med. Det är egentligen det ultimata; arbeta med barn,

ungdomar och vuxna och med musik, dans, teater och sång. Jag finner en otrolig mix i det här.

Men du valde ändå att tacka ja?

- Ja, visst har jag haft beslutsångest, men det handlar om nyfikenhet och om utmaningen. När jag träffade några musiker ur symfoniorkestern kände jag lukten av konstnärer. En viss sorts människor skulle jag vilja påstå.

Vilken är den stora utmaningen?

- Det är nog att göra orkestern mera tillgänglig och synlig. Det här med marknadsföring anser jag vara mycket viktigt för att överleva och för att utveckla en symfoniorkester. Det handlar om att arbeta på en väldigt bred front. Allt ifrån att ha blandade repertoarer till samarbete med bland annat kulturskolan. Det finns mycket att göra.

Hur många människor arbetar inom Gävle Symfoniorkester?

- Det är ingen stor organisation. Det handlar i runda svängar om cirka 50 musiker med en administration på sju-åtta personer.

Om allt går som du hoppas och allt fungerar smärtfritt; på vilket sett kommer det att märkas att Beryl Lunder är ny intendent för Gävle Symfoniorkester?

- Fler turnéer och skivinspelningar och mitt mål är att Gävleborna ska vara lika stolta över sin symfoniorkester som över ishockeylaget, Brynäs.

Till sist; lycka till!

- Tack så mycket.

Vid luren: Ulf Eklund

Jan Sejmo KOM VIDARE på gitarr

har bredd i sin metodik. Här kombineras klassisk teknik och notspel med bruksgitarrspel.

- ☛ Ackordspel med olika tekniker
 - ☛ Melodi och bas från ackordanalys
 - ☛ Arpeggio, fingerspel, barrégrepp.
- Del 3 i KOM-serien efter de omtyckta KOM IGÅNG och KOM IGEN.
C:a-pris 189,00 SKG 10021

Nya och nygamla bekantskaper

Åse Söderqvist-Spering PIANOGEHÖR 1

Nyckelord: Titta! Lyssna! Spela!
Ny, något utökad upplaga av en klassiker i pianoundervisningen
C:a-pris 146,00 SKG 10052

Studiedag i musikskolan? Se
<http://hem.passagen.se/sod-spe.musik/>

Anna Cederberg EN ÄNGEL BERÄTTAR

ett julspel för barn
och ungdom.

Texter: Maria Cederberg
Manus: Anna Högberg
C:a-pris 55,00 SKG 10081

SK-GEHRMANS Musikförlag AB,
Box 6005, SE-102 31 STOCKHOLM
order: 08-610 06 10 fax: 08-610 06 26
order@sk-gehrmans.se

SK-GEHRMANS
MUSIKFÖRLAG

Minirapporter från landets MUSIK- OCH KULTURSKOLOR

Vad händer hos musik- och kulturskolorna i vårt avlånga land? Nu startar Smockan en rapportsida som ger dig det senaste från landets skolor. Snabba fakta som du behöver för att hålla dig uppdaterad.

Inleder gör musik- och kulturskolorna i Skåne.

HELSINGBORG

I Helsingborg har nyligen Musikgrundskolan Synkopen invigts. Den första grundskolan i Sverige med instrumental-musikprofil. Alla elever har instrumental-

holm stoltsera med. Invigningen gick av stapeln helt nyss och till ett gediget musik- och dansprogram som sig bör. Som kronan på verket flyttar också Musikskolan in en stor del av orkester- och körverksamheten i en helt ny specialdesignad repetitionslo-

kartlägga och söka förstå attityder, värderingar, synsätt och trender bland unga i dag. Detta för att balansera rätt mellan Musikskolan som traditionsbärare och nutidsanpassad.

Fortbildning är ett vanligt förekommande diskussionsämne bland personalen i landets skolor. Allt fler röster höjs för nya idéer kring fortbildning.

Vilken är den viktigaste fortbildningsfrågan för er?

Inger Olsson,
Musikskolan, Olofström:

- Hos oss önskas fortbildning inom improvisationsmetodik, gehörsmetodik, mental träning, uppdatering på instrumentpedagogik och till sist hur man gör nutida konst-
elever. Detta är några önskemål och listan kan säkert göras längre.

Marianne Ullstad,
Musikskolan, Burlöv:

- Fortbildning är ett vitt begrepp och det är svårt att lyfta fram en enskild fråga som "viktigast". Men det som ligger mig, personligen, varmast om hjärtat är hur vi blir bättre

på att ta hand om barn med särskilda behov. Jag är övertygad om att vi med musiken som medel kan göra mycket för barn med exempelvis störningar eller inlärningshändikapp.

Olof Bengtsson,
Kulturskolan, Halmstad:

- Det vi har satsat på och det som finns med i planen för framtiden stas till nätverksbyggande bland personalen. Vi är redan igång med det på vissa områden och planen säger

att inom tre år ska alla kulturskolans lärare delta i någon form av nätverksverksamhet. För många lärare är det en ny fråga, så några känner sig nog lite vilslna.

Allegro Violinateljé

Leif Hjortborg

Reparationer. Taglingar o.
Nybyggnation

Poilemgatan 20 B, 4 tr.
112 36 STOCKHOLM
Telefon: 08 - 654 77 88
Mobil: 070 - 661 77 11

Stöd till nätverk för nyskapande

Regeringen har beslutat att bevilja Stiftelsen Fryshuset i Stockholm och Föreningen Urkraft i Skellefteå stöd ur Allmänna arvsfonden med 1 500 000 kronor för projektet "Nätverk för Eldsjäl". Stiftelsen Fryshuset och Föreningen Urkraft har tillsammans med 17 andra organisationer skapat ett aktivt nätverk av sociala entreprenörer som byggt upp breda ungdomsverksamheter i form av träffpunkter och ungdomshus på olika håll i landet. Ungdomsminister Ulrica Messing säger i en kommentar: - Det är viktigt att skapa mötesplatser för ungdomar som bygger på lokala förutsättningar och omfattar olika aktiviteter såsom kultur, sysselsättning och sociala frågor. Inom ramen för detta informella nätverk skapas en ny form av folkrörelse där ungdomar står i fokus som en resurs för utveckling av ett brett samhällsarbete i nya former.

20 miljoner till konstnärliga området

Regeringen föreslår att anslagen till forskning på det konstnärliga området och för konstnärligt utvecklingsarbete höjs med 20 miljoner kronor fram till och med 2003. Konstnärligt utvecklingsarbete är en samlingsrubrik för verksamhet på gränsen mellan konstnärligt skapande och forskning kring de konstnärliga processerna. Ett viktigt syfte med det konstnärliga utvecklingsarbetet är att öka den samlade kunskapen genom mänsklig upplevelse och gränsöverskridande mellan vetenskap och upplevelse. Dessutom kan konstnärligt utvecklingsarbete bidra till ökat samarbete mellan olika konstområden. Det är vidare viktigt att grundutbildningen inom det konstnärliga området berikas av utvecklingsarbetet. Det konstnärliga utvecklingsarbetet bidrar därmed på samma sätt som forskningen vid andra högskolor, till att stärka kvaliteten vid de konstnärliga utbildningarna.

Tre initiativ med unga mot rasism

Integrations- och ungdomsminister Ulrica Messing har presenterat en arbetsgrupp som har regeringens uppdrag att ansvara för tre av tio förebyggande initiativ mot rasism, främlingsfientlighet och diskriminering. Arbetsgruppen består av följande personer: Ordförande Björn Fries, kommunalråd i Karlskrona, Elizabeth Bergsten, avdelningschef vid Integrationsverket, Nyamko Sabuni, PR-konsult, Emma Skough, studerande, Mikael Wiehe, artist, Ahmet Önal, konsult, Cafer Uzunel, delar som expert från Kulturdepartementet.

Den totala budgeten uppgår till cirka 32 miljoner kronor.

Handlingsprogram för svenska språket

Regeringen har beslutat att tillsätta en parlamentarisk kommitté med uppdrag att lägga fram förslag till ett handlingsprogram för det svenska språket. Syftet skall vara att främja svenska språkets ställning och ge alla i Sverige, oavsett språklig och social bakgrund, likvärdiga möjligheter att tillägna sig svenska.

Utgångspunkten är att "svenska språket bevaras som ett samhällsbärande och komplett språk i Sverige och att det förblir ett officiellt språk i EU". Kommitténs arbete ska bland annat grundas på Svenska språknämndens förslag till handlingsprogram.

Kommitténs ordförande blir riksdagsledamoten Åke Gustavsson, vice ordförande i kulturutskottet. Förutom representanter från riksdagens samtliga partier, kommer kommittén att bestå av ett antal sakkunniga och experter från olika områden; språkvården, högre utbildning, kultur, media m.fl.

Ny ordförande i skollagskommittén

Sven-Åke Johansson har förordnats som ordförande i Kommittén för översyn av skollagen. Han efterträder Ulf P. Lundgren, som på grund av sjukdom har begärt att bli entledigad från sitt uppdrag.

Musikmässan skjuts upp ett år

Musikmässan i Eskilstuna som var tänkt att arrangeras i slutet av september skjuts upp ett år. Handläggningstiden blev för kort och en annan anledning är att det kommer att genomföras en liknande musikmässa under musikveckan i november på World Trade Center i Stockholm.

Tanken med Musikmässan är att skapa en renodlad musik-industrimässa som fokuserar på skivbolag, management, bokningsbolag, förlag, produktionsbolag, ny media och ny teknik.

Höjda författarstipendier på Voksenåsen

Kulturcentret Voksenåsen utanför Oslo - Norges nationalgäva till Sverige - har firat 40-årsjubileum. Vid en ceremoni i Oslo aviserade kulturminister Marita Ulvskog den svenska regeringens avsikt att öka författarstipendierna för vistelse på Voksenåsen med 100 000 kr per år.

- Med fler författarstipendier hoppas jag att också författare och konstnärer med rötter i andra kulturer, men idag verksamma i Norden kan få del av del av stipendierna. Många av dem har fört en personlig kamp för konstnärlig frihet och andra grundläggande mänskliga rättigheter. Att ta del av deras erfarenheter är viktigare än någonsin i vår tid. I samband med jubileet överlämnades det s.k. Torgny Segerstedt-priset till riksdagsledamoten Siw Persson. Priset instiftades av Voksenåsen år 1996 och ges till personer som engagerat sig mot våld och diskriminering. Juryn består av kulturföreträdare från Norge och Sverige.

Priset har tidigare gått till den svenska journalisten Ingrid Segerstedt-Wiberg och den norske förläggaren William Nygaard.

Aktivt stöd till förskolan och skolan

Regeringen har beslutat att ge Skolverket följande deluppdrag:

Skolverket ska fram till den 1 juli 2003 särskilt arbeta med att utveckla formerna för att stödja skolutveckling. Verket ska aktivt verka för att kommuner och skolor, där målen inte nås, får stöd.

Uppdraget innebär att Skolverkets hela organisation och kompetens i högre grad ska samverka i riktade insatser. Detta ska betraktas som ett komplement till Skolverkets generella insatser i förhållande till samtliga huvudmän. Kedjan från att problem i kommuner eller skolor identifieras till verkets främjande insatser bör bli tydlig.

Den förändrade inriktningen av verkets insatser innebär också att medel för lokal skolutveckling i högre utsträckning bör fördelas till följd av "uppsökande verksamhet" från verkets sida och i mindre utsträckning efter ansökan. Skolverkets samlade kunskap från den egna uppföljningen och utvärderingen kommer därmed att kunna användas på ett mer aktivt och målinriktat sätt.

Under åren 2001 och 2002 ska Skolverket genomföra en särskild satsning på basfärdigheter; dvs att läsa, skriva och räkna. Grundskolans tidiga år ska särskilt uppmärksammas. Insatserna ska i huvudsak vara riktade, i enlighet med ovanstående deluppdrag. Under förutsättning av riksdagens beslut, kommer Skolverket att för detta disponera medel som regeringen har avsatt för särskilda utvecklingsinsatser 2001-2002.

Lysande affär för Borgholms kommun

Borgholms slottsrudin och konsertarena är en lönsam verksamhet för Borgholms kommun. Ruinen redovisade ifjol nästan 800 000 kronor i vinst. Det egentliga resultatet är närmare 1,5 miljoner kronor, men Borgholms kommun passar på att investera en del av driftresultatet i inventarier för att stärka upp verksamheten.

- Totalt omsatte vi 4,2 miljoner kronor. Vi hade budgeterat för tre miljoner så vi är nöjda, säger slottets ansvarige, Annica Hedman på Borgholms kommuns kultur- och fritidsförvaltning till tidningen Eventertain.

Olle Josephson ny i språknämnden

Sveriges regering har nyligen utsett docenten Olle Josephson till ny föreståndare för Svenska språknämndens sekretariat. Han efterträder Margareta Westman som avled i augusti. Olle Josephson är 50 år gammal och är lektor i nordiska språk vid Stockholms universitet.

Barnens kulturmanad i Borås

Barnens kulturmanad invigs söndagen den 29 oktober och avslutas söndagen den 26 november på Stadsteaterns stora scen i Borås. Kulturhuset kommer att myllra av aktiviteter för barn upp till 13 år. Verkstäder med dans, poesi och masktillverkning, sång- och sagostunder, lunchkonserter, dansföreställningar, författarbesök och mycket, mycket mer.

Porträttet

Folkets Lasse

-Av Ulf Eklund-

Han ligger i täten i Svensktoppen genom åren och har aldrig varit så folkär som nu.

SMoK-ambassadören som ansågs omusikalisk har blivit Lasse med hela svenska folket.

Möt honom.

Hej Lasse, hur mår du?

- Just nu är jag otroligt förkyld och snuvig, men om jag funderar över hur många har det i andra länder så får jag inte klaga. Jag mår utmärkt.

Har det varit en hektisk sommar med Allsång på Skansen?

- Ja, det har varit en otrolig sommar, måste jag säga. Massor med arbete, men det har samtidigt varit fantastiskt roligt.

Vad bände omedelbart efter Allsång på Skansen? Blev det en lång semester för din del?

- Nej, du vet, man är ju egen företagare. Det blev några dagar ledigt direkt efter, men annars så har vi jobbat på med olika projekt.

Vad sysslar du med nu?

- Just nu är jag ute på Sverigeturné och mellan alla uppträdanden skriver jag musik till Nashville där jag börjat arbetat med några amerikanska kompositörer för den amerikanska marknaden.

Så mitt i alla uppdrag har du även tid att skriva ny musik?

- Ja, jag ska även göra en egen ny platta. Men framförallt att jag fått möjligheten att arbeta med Amerika känns väldigt spännande.

Är det första gången?

- Ja det kan man säga. Jag skrev en låt på engelska tillsammans med Benny Andersson för sådär 35 år sedan...

Du har hunnit med massor under din karriär som musiker. Vad är det roligaste du gjort?

- Oj, det var ingen lätt fråga. Min första skiva "Jag tänker på dig" var fruktansvärt rolig. Jag kommer ihåg att det var någon som hade hört den på radio och jag frågade; "hur låt den där?", ungefär som om den skulle låta annorlunda där. Det var oerhört stort, minns jag. Och självklart var det en höjare när jag kom in på Svensktoppen första gången och debuterade i melodifestivalen.

Många påstår att Lasse Berghagen är folkärare än någonsin. Känns det så?

- Ja, tack vare Allsång på Skansen har det blivit en otrolig bredd. Tillsammans med min producent, Meta Bergqvist, har vi medvetet satsat på att det hället. Vi vill tilltala yngre tittare/lyssnare, men samtidigt bevara programmet så att det inte dansar ut med min generation. Vår målsättning har

varit att göra en show med allsång i och det tycker jag att vi lyckats ganska bra med.

Innebär det här att du ligger lågt med TV ett tag eller får vi se mer av dig i rutan?

- Jag tackar nej till det mesta just nu och har bestämt mig att ska jag vara med så ska det ha med musik att göra. Typ "Fångarna på fortet" är inte min grej, men i "Så ska det låta" ska jag vara med nu - jag har fått den frågan i flera år nu och kan inte tacka nej.

Du har ju vid vissa tillfällen visat din skådespelartalang. Får vi se mer av den?

- Nej, under de senaste åren efter "Spanska Flugan" har jag fått en del erbjudanden, men jag känner att jag har sådan frihet i det jag jobbar med nu. Om jag ska ställa mig på en teaterscen igen, där man börjar repetera i mitten av augusti och spelar till slutet av maj, så måste det verkligen vara en roll som jag känner för.

Många så kallade kändisar anser att baksidan med kändisskapet är offentligheten och att ständigt vara påpassad. Hur upplever du det?

Jag blev oerhört glad när jag fick utmärkelsen som årets SMoK-ambassadör

- Det finns ett uttryck som säger att det blåser på toppen. Och visst är det på det viset, men generellt sett så anser jag att jag har en god relation med svensk media och publik. Jag känner ingens stress längre, men det är klart; det är inte så kul för min fru Eva att gå med mig på stan. Vi kommer liksom ingen vart. Medaljen har, som sagt, en baksida, men det är inget som jag lider av.

Och du är årets SMoK-ambassadör. Hur ser du på det?

- Jag blev oerhört glad när jag fick den utmärkelsen. Det är ett bevis på att det jag gör uppskattas och är trovärdigt. Jag uppfattar det som en hedersutmärkelse och ett dunk i ryggen.

I deklarationen står det att SMoK-ambassadören skall vara en ambassadör för barn och ungdomar rätt att lära och uppleva konst i alla dess former. På vilket sätt uppfyller du det?

- Ja, du. Jag har ju bidragit med teddybjörnen Fredriksson, som sjungs mycket (skratt). Dessutom försöker jag i olika

Foto: Jan Erik Henriksen, Scanpix Sverige AB.

sammanhang påtala vikten av att barn måste beredas möjligheter att utöva alla slags konstformer. I övrigt är utmärkelsen kravlös för jag kan inte ta på mig mer just nu.

Vad har du själv för relation till musikskolan?

- Nu ska jag berätta något roligt: I unga år sökte jag till Adolf Fredriks Musikskola, men blev inte antagen. De ansåg att jag var omusikalisk, men uppenbarligen funkade det för mig ändå (skratt). Det kanske kan trösta andra som inte kommer in på utbildningar de söker.

Tycker du att vi borde lagstifta om musik- och kulturskolor i landets alla kommuner?

- Ja, det tycker jag nog. Med tanke på hur samhället ser ut i dag där många ungdomar fördrivar tiden med att sitta hemma och se på video. Det gäller att skapa möjligheter för unga människor att upptäcka något nytt och förkovra sig inom något som skapar ett intresse och plockar bort dem från gatorna.

Till sist; du verkar vara en varm och go person. Är du en riktig teddybjörn?

- Det får du fråga Eva om (skratt). Men jag kan i alla fall berätta att jag av en tidning en gång blev vald till årets pappa. Då skrattade mina barn så att de ramlade omkull på golvet...

Namn: Lars Berghagen.

Ålder: 55 år.

Familj: Gift med Eva. Döttrarna Malin och Maria.

Bor: Lägenhet på Östermalm i Stockholm.

Tjänar: Pengar så att han, mer än väl, klarar sig.

Kör: Mercedes och en A-ford från 1930.

Läser: Mycket. Just nu "Öster om bergen" av David Guterson.

Lyssnar: På mycket. Gärna country.

Skrattar: När han tittar sig i spegeln på morgonen.

Gråter: Strax därpå.

Älskar: Livet.

Ogillar: När människor medvetet skadar varandra.

Håller tummarna för: Att ungdomar ska få samma möjligheter till musik som han fått. "Utan musik vore livet ett misstag".